

1^e jaargang, no. 6
November-december
2022

ogier-op

In deze uitgave:

- De gemeente, het lichaam van Christus (2)
- Identiteit en openheid (2)
- De brief van Paulus aan de Filippenzen (4)
- 'Dit zal ik nooit vergeten'- getuigenis
- Het hart van een herder in de gemeente
- Wijsheid uit het Spreukenboek (4)
- Overgave - voor de jeugd
- 'Goud vanouds'- bijzondere toespraken
- Voortschrijdende Godsopenbaring
- De fascinerende hoop voor de volken

INHOUDSOPGAVE

- 2 Colofon
- 3 Van de redactie: De fascinerende hoop voor de volken
- 3 De gemeente, het lichaam van Christus (2) - Cees Visser
Van de pioniers:
- 7 Identiteit en openheid (2) - Henk Lijzenga
- 11 'Goud vanouds'- toespraken op mp3
- 11 De brief van Paulus aan de Filippenzen (4) - J.E. van den Brink
- 14 'Dit zal ik nooit vergeten': getuigenis Theo van Ruiten
- 16 Liederen: om te luisteren of te leren - Henk Verbeek
- 16 Zoeken en vinden - Altine Bramer
- 17 Voor de jeugd: Overgave - Zeina Bassa-Dafesh
- 18 Het hart van een herder in de gemeente - Jildert de Boer
- 21 Voortschrijdende Godsopenbaring in de Bijbel - Piet Guijt
- 23 Dus...geef nooit op - Hanny Laurita
- 23 Wijsheid uit het Spreukenboek (4) - Jan de Jong
- 24 Als een boom - Jan Fluit

DE WEBSITE BIJ DIT BLAD

Dat is: <https://www.hoger-op.nl>

De extra [artikelen](#) van de redactie op de website geven een duidelijk inzicht wat het volle evangelie is. Ook alle verschenen nummers van het digitale blad 'Hoger-op' zijn te vinden onder [Magazine](#) in PDF-vorm. [Gemeenten](#) die achter het volle evangelie staan, zijn vindbaar onder dát kopje met hun websites en onder [Links](#) staan een aantal onafhankelijke websites.

Er is een zoekfunctie om d.m.v. een trefwoord in de artikelen te vinden waar je naar zoekt. Als je een reactie wil geven op de site kan dat via button [Contact](#). Nadat de reactie gecheckt is, plaatst de beheerder/vormgever van de site, Henk Verbeek, hem eronder.

WEBSITES

Die ondersteunend zijn voor het volle evangelie en de boodschap van het Koninkrijk der hemelen:

- <https://www.hoger-op.nl/gemeenten>
- <https://www.hoger-op.nl/links>

MEDEDELINGEN

- **Uiterste datum indienen kopij voor no. 1 van jaargang 2, januari 2023 is 01-01-2023**
- *Soms kan een bijdrage blijven 'overstaan' voor het volgende nummer wegens ruimtegebrek. Dat geldt te meer nu we in januari 2023 overgaan naar 18 pagina's.*
- *In het volgende nummer start de serie over het Oude Testament door Cees Visser.*

COLOFON

Doelstelling

'Hoger-op' is een blad voor geloofsopbouw, verdieping en evangelisatie. Het wil een bijdrage geven:

- Aan de *samenbinding van gemeenten* die de boodschap van het 'volle evangelie' (dat wil zeggen: het *volledige* evangelie) willen uitdragen.
- Daarnaast geeft het *impulsen voor de persoonlijke geloofsgroei* van jong en oud.
- We beogen de *verbreiding van het evangelie van het Koninkrijk van de hemelen* (= de hemelsferen), ook buiten de directe, eigen kring.

Vanuit de volheid van het evangelie willen we een boodschap uitdragen die het *inzicht in Gods Woord verdiept*. Het biedt een *stimulans om Jezus na te volgen* in de dagelijkse praktijk door in eigen leven *'hogerop' met de Heer* te komen.

Digitaal magazine

'Hoger-op' is een gratis digitaal blad. U kunt meer adressen ervoor opgeven via redactie@hoger-op.nl die interesse (kunnen) hebben het te ontvangen. Het wordt naar een aantal volle evangelie gemeenten gestuurd en het is onze wens dat het *intern doorgemaid wordt naar de gemeenteleden*. *Hiervoor vragen we de 'goodwill' van een leidinggevende of contactpersoon*.

Het blad verschijnt D.V. met ingang van 2023 om de maand (11x per jaar met een combinummer in juli-augustus) en heeft een omvang van 18 pagina's. Elk nummer zal rond het midden van de maand verschijnen.

Ontvangt u het blad niet van een contactpersoon in een gemeente, dan kan het blad *persoonlijk* aangevraagd worden. Door de publicatie als pdf op de website <https://www.hoger-op.nl> (met een link voor de ontvangers per e-mail) kan het gemakkelijk worden doorgestuurd naar andere christenen met wie je contacten onderhoudt en/of in gesprek bent. Al verschenen nummers zijn terug te vinden op de website. Er wordt ook op sociale media, met name op facebook, bekendheid aan gegeven.

Redactie

Jildert de Boer

Vormgeving

Henk Verbeek

Verantwoording en copyright

Elke auteur draagt de verantwoordelijkheid voor zijn/haar artikelen en de redactie is verantwoordelijk voor de publicatie ervan. De link naar de pdf van het blad op de website kan vrij doorgezonden worden via de e-mail. Bij overname van artikelen: *graag bronvermelding*.

Correspondentieadres

Jan Azn. Leeghwaterstraat 6

3841 KC Harderwijk

Tel. 06-27269342;

E-mail: redactie@hoger-op.nl

VAN DE REDACTIE

De fascinerende hoop voor de volken

Mijn vader vertelde eens over de Geref. Gemeentepredikant ds. J. Fraanje die vroeger - op steenworp afstand van mijn ouderlijk huis - sprak in zijn kerk te Barneveld. Hij begon zijn preken altijd zo: *“Mijne medereizigers naar die altoosduurende en nimmer eindigende eeuwigheid.”* Dit bewerkte een vorm van ernst bij de mensen. Later begreep ik hoe deze kerk onder de beheersing lag van de dubbele uitverkiezingsleer, waardoor de massa van de kerkgangers zichzelf als verloren zag en geen zekerheid van het geloof bezat. Er werd veel gesproken over de zondestaat van de mensen met het uitzicht op een altijdduurende, eindeloze verdoemenis in de hel. Een triest verhaal met amper een sprankje hoop zonder de blijdschap en vreugde van het geloof ooit te beleven. En dat alles door een ‘lering van demonen’ (1 Tim. 4:1) via een valse voorstelling van de uitverkiezing. Calvijn meende dat slechts 1% van de mensheid behouden zou zijn, maar volgens de uiterst rechterflank van de Reformatorische kerken in ons land zijn er misschien maar 0,1 % van de mensen die weten dat ze door genade een kind van God zijn.

Hoe bijzonder is het dan het volle evangelie te kennen dat *hoop biedt voor alle mensen*. *“God wil dat ALLE mensen zalig worden en tot erkenning van de waarheid komen”* (1 Tim. 2:4). *“Hij heeft geduld met ons en wil niet dat enigen verloren gaan, maar dat ALLEN tot bekering komen”* (2 Petr. 3:9b). Daarom hebben we bewogenheid voor de mensen om ons heen en klopt ons hart warm voor evangelisatie en zending om alle volken te bereiken naar de grote opdracht (Matth. 24:14; 28:19). Als alle volken bereikt zijn, betekent dat nog niet dat alle individuele mensen ook het evangelie gehoord hebben. De Wycliffe-bijbelvertalers zijn heel ver om ervoor te zorgen dat de Bijbel beschikbaar zal komen in alle talen. Wij weten dat na de wederkomst van Jezus er ook een grote taak ligt voor de zonen van God, om samen met Hem de zuchtende schepping te herstellen (Rom. 8:19-22, NBG-vert.). Aan de overgebleven volken op aarde die niet tot de gemeente behoren, maar ook niet het merkteken van het beest hebben aangenomen, zal in ‘de toekomstige eeuw’ (*aiōn*) van ‘duizend jaren’ het evangelie gebracht worden van redding, genezing en bevrijding. We lezen over enorme beloften voor de volken (bijv. Ps. 22:28-29; Ps. 67:3-8; Ps. 72:11; Ps. 86:9; Jes. 25:6-9). De omstandigheden zijn gunstig: de duivel zit in die periode van ‘duizend jaar’ in de afgrond opgesloten en kan de volken niet verleiden (Openb. 20:1-3). Bij het laatste oordeel na het tijdperk van ‘duizend jaren’ gaat het dodenrijk open en zullen hele ‘volksstammen’ (alle mensen die niet wedergeboren zijn) opstaan. Een grote categorie daarvan zijn *“de heidenen die van nature doen wat de wet zegt, die tonen dat het werk van de wet geschreven is in hun hart en daar getuigt ook hun geweten van...”* (Rom.

2:14-16). Er staat twee keer dat zij *geoordeeld worden naar hun werken* (Openb. 20:12-13). Als zij in het boek van het leven ingeschreven blijken te zijn (niet het boek van het leven van het Lam, Openb. 13:8; Openb. 21:27, waarin alleen zij die wedergeboren zijn staan) komen zij op de nieuwe aarde terecht, waar zij genezing zullen vinden door de bladeren van het geboomte van het leven (Openb. 22:2), dat is een beeld van de geestelijke gaven van de zonen van God. Niet voor niets lezen we in de laatste hoofdstukken van de Bijbel vier keer over de volken (Openb. 21:3; Openb. 21:24,26; Openb. 22:2) die bij het licht van de stad, het nieuwe Jeruzalem, zullen wandelen.

Maar is er dan helemaal geen sprake van een hel of poel van vuur? Wij lezen: *“En als iemand niet bleek ingeschreven te zijn in het boek van het leven, werd hij in de poel van vuur geworpen”* (Openb. 20:15). Deze geestelijke situatie *“ver van het aangezicht van de Here”* (2 Thess. 1:9) zal er zijn in de geestelijke, onzichtbare wereld. *“Het eeuwige vuur is bestemd voor de duivel en zijn engelen”* (Matth. 25:41). Mensen komen alleen in dit oordeel als zij willens en wetens *de duisternis liever hebben dan het licht* (Joh. 3:19), dus *“een behagen hebben gehad in de ongerechtigheid”* (2 Thess. 2:12). Ze blijven gebonden en vastgehecht aan de machten van duisternis die ze dienen, die hen meeslepen naar de afgrond en tenslotte naar de poel van vuur.

Maar wij prediken onze boodschap niet door middel van angst en dreiging. Wij zijn erop uit om de mensen om ons heen te *verlokken “door Gods heerlijkheid en macht”* (2 Petr. 1:3) met het perspectief van een hoopvolle toekomst: voor nu en in *“de komende eeuwen”* (Ef. 2:7). Aan ons is de roeping tot: *“volken zullen opgaan naar uw licht en koningen naar uw stralende opgang”* (Jes. 60:3, NBG-vert.). Geweldig!

DE GEMEENTE, HET LICHAAM VAN CHRISTUS (2)

Het tweede deel van een toespraak van Cees Visser op de Contactdag van 2016-03-19 (uitgetypt door Corrie Kuster)

Wat toont Openbaring nog meer?

Hoe gaat de Heer dat doen? In Openbaring wordt er iets van getoond. In Openbaring 1:20 staat het volgende: *“Het geheimenis der zeven sterren, die jij gezien hebt in mijn rechterhand, en de zeven gouden kandelaars: de zeven*

sterren zijn de engelen der zeven gemeenten, en de kandelaren zijn de zeven gemeenten."

In Openbaring begint Johannes met een boodschap van Jezus aan de bestaande gemeenten in die tijd, die door de apostelen gesticht zijn; de meeste door Paulus. We begrijpen dat Jezus dan niet precies zeven gemeenten bedoeld, maar het totaal van plaatselijke gemeenten in die tijd. Zo mogen we dus ook lezen dat Openbaring 2 en 3 gericht is aan de gemeenten van deze tijd, meervoud.

Maar het blijven geen zeven (aparte) gemeenten. Verderop in Openbaring bij de opening van het zesde en zevende zegel, wordt er gesproken over één vrouw:

"Een groot teken in de hemel: een vrouw, met de zon bekleed, met de maan onder haar voeten en een krans van twaalf sterren op haar hoofd; en zij was zwanger en schreeuwde in haar weeën en in haar pijn om te baren" (Op.12:1-2).

Een verband van mensen en engelen in Zijn rechterhand

Eén vrouw. Als het zevende zegel opengaat, ziet Johannes een grote schare staan, een menigte van mensen uit allerlei stammen, taal en natie. Ze staan bijeen, zijn samengevoegd en worden omringd door zeven engelen die geleid worden door de engel bij het altaar, de engel van Jezus.

Wat is er gebeurd tussen Openbaring 1 en Openbaring 8-12? Een totstandkoming van een eenheid van plaatselijke gemeenten tot één gemeente, enkelvoud. Ze zijn niet meer 'geïsoleerd', ze vormen in de hemel een groter geheel: een lichaam waarin de Heer nog meer dingen kan doen dan dat Hij al gedaan heeft. Het geheimenis van de zeven sterren, kandelaren, gemeenten. Sterren zijn beeld van engelen en van mensen. Jezus heeft die in Zijn rechterhand. Dat duidt op een verband in Jezus' hand, van engelen en mensen.

Samensmelting in de hemel van gemeenten

Een samensmelting in de hemel van gemeenten in Jezus' hand. Waarin mensen en engelen dienstbaar zijn, en voluit met Jezus meewerken. Wij hebben allemaal een dienende engel gekregen, een seraf. De voorgangers en oudsten in de gemeente krijgen van God een engel die helpt om te leiden en te besturen: engelen van de gemeente. Het gezag in de gemeente wordt erkend door de leden en bevestigd door de engelen. Die engelen van de gemeente mogen leiding geven aan de engelen in de gemeente, uiteraard onder leiding van Jezus en zijn engel. Die engelenwereld is dus verbonden met onze wereld.

Soms hebben we meer zicht op de *ontrouwe* engelen omdat die zich manifesteren, verstoren, opvallen en brutaal zijn, dan op deze *trouwe* engelen die zich als 'gentlemen' gedragen en zich dienstbaar opstellen, geen aandacht vragen, maar er wel

zijn. Dat is geweldig! Een geheimenis dat in deze fase ontsluit mag worden, waarin Jezus plaatselijke gemeenten gaat verenigen tot één gemeente: *de zeven kandelaren laat worden tot één zevenarmige kandelaar*, de menora, het beeld is bekend.

Jezus heeft ook een engel naast zich: *"Ik Jezus, heb mijn engel gezonden, om ulieden dit te betuigen voor de gemeenten"* (Op.22:16). Denk aan Gabriël, zijn woordvoerder en bode, om te dienen en de eenheid te ondersteunen, en aan Michaël als de geweldige strijder van alle engelen van God om dit proces tot stand te laten komen. Als wij ons daarvoor willen openen gaat het niet alleen om *ons* verlangen, maar bovenal om het herkennen van het verlangen van de Heer. Hij wil het geheimenis van de zeven sterren aan ons openbaren en ons de heerlijke werkelijkheid daarvan steeds meer laten beleven. De Heer werkt met Zijn Geest en zet op bijzondere wijze Zijn engelen in. *Een bijzonder geheimenis, iets dat in ons midden gaat ontstaan, waar we nog niet in deze termen over hebben gesproken of geschreven.*

Meer dan contact met elkaar: een lichaam vormen

We hebben het gehad over broederschap, we ontmoeten elkaar in liefde en vreugde, we zoeken elkaars hart. Is door onze contacten op Contactdagen een gemeente ontstaan, dat grotere geheel? Nee, dan moet er iets anders gebeuren. We hebben contact gehad met elkaar en uitgewisseld met elkaar, gezongen en gebeden met elkaar, de zegen van de Heer ontvangen op heerlijke manieren, langs allerlei wegen. Heel mooi! Ik geloof dat de Heer daarin heeft toegewerkt naar wat Hij nu aan de orde stelt: het gaat niet zozeer om *contact* hebben met elkaar, maar om een *gemeente* te vormen met elkaar. Om een lichaam te gaan vormen dat veel meer is dan elkaar ontmoeten en contact hebben. Gemeenten die samen gemeente vormen, een groter geheel, dat in deze tijd gevormd mag gaan worden. Net zo concreet en duidelijk als gelovigen zich invoegen in een plaatselijke gemeente, mogen wij ons als plaatselijke gemeenten gaan invoegen in dat grotere geheel. *Dat is een keuze, geen automatisme.* Daarin geven we gehoor aan Jezus' verlangen die ons wil samenvoegen tot één lichaam. Dat gaat veel verder dan onderling contact hebben. Het wonder van gemeente-zijn mag tevoorschijn gaan komen in ons samenzijn met het doel: het aanbreken van de dag van Christus. Dat is nodig, anders kan die dag van Christus niet aanbreken. Dat beeld van die vrouw in Openbaring 12 kan niet maar het beeld zijn van één plaatselijke gemeente. Het mag in elke plaatselijke gemeente gezien worden, daar gaan we naar toe.

De weg naar het grotere gemeente zijn tot één lichaam

Op die weg daar naartoe gaat Jezus dingen doen die buitengewoon zijn, die zeer bijzonder zijn. Heel bijzonder zegt Jesaja 28:21: *"Want de Here zal opstaan"*, Hij zal in beweging

komen “... om Zijn werk te doen - vreemd zal zijn werk zijn - en om Zijn daad te verrichten - ongewoon zal Zijn daad zijn.” *Hij zal iets tot stand brengen, iets bijzonders, Hij gaat iets buitengewoons volbrengen* (NBV).

Wat zou dat zijn, hebben wij ons afgevraagd in de voorbereiding op deze Contactdag. Mogelijk ervaren jullie nu wat wij ervoeren: een diep aangesproken worden door de Heer in je hart: o Heer, bedoelt U dat? Dit gaat veel verder, veel dieper, dit is veel groter! Waar denken we dan aan? Denken we dan aan regionale verbanden? Een landelijke unie vormen? Opnieuw een broederschap vormen van pinkstergemeenten, enzovoort?

Nee, het gaat toe naar één lichaam onder één hoofd, doordrenkt door één Geest en waarin de dienst van de heilige engelen op bijzondere wijze doorgaat, omdat Jezus het geheimenis van de zeven sterren aan het invullen is. Hij maakt dat geheimenis bekend. Dat is iets dat in de hemel begint, en zijn neerslag op aarde krijgt. Niet gebonden aan aarde: tijd, afstand en plaats. Het kan overall tevoorschijn komen: In Nederland, Italië, Brazilië, België, Duitsland. Dit verlangen wordt door de Heer gewekt en beantwoord door de gelovige. Wat een roeping. Dit is zo groot! Een gelovige die zich invoegt in een gemeente, beseft vaak nog niet ten volle welk perspectief Jezus hem toont en welke mogelijkheden de Heer hem in de plaatselijke gemeente biedt, waarin hij in mee mag. Zo weten ook wij eigenlijk nog niet wat het grotere gemeente-zijn gaat bewerken in heil, genade en zegen, en tot welke hoogte ons dit als plaatselijke gemeenten in de hemel gaat opvoeren. Het wordt ons nu getoond in aanzet, in aanleg, op weg naar de opening van het zevende zegel, de dag van Christus. Op weg naar dat tevoorschijn komen van het grote teken in de hemel, waar we samen als gemeenten vorm aan mogen geven, als één lichaam.

Wat is er in deze fase aan de orde?

Is dit al eerder gebeurd? Dat kunnen we ons afvragen. Dit is iets van de eindtijd, van deze tijd. De fase waarin wij nu als gemeente van Jezus Christus zijn. Het samen in die tempel staan rondom het reukofferaltaar als één lichaam, dat mag nog gebeuren. In Openbaring 8:1 lees je dat het zevende zegel opengaat en dat God aan de zeven engelen die voor Zijn troon staan, zeven bazuinen geeft. Om één geluid in de hemel en op aarde te laten klinken. Dat gaat ver boven de plaatselijke mogelijkheden uit.

Ik geloof dat de Heer dit nu in ons midden aan de orde stelt, om in dit denken, in deze visie mee te gaan. Om het allereerst in je hart te laten vallen, er goed over na te denken en te bidden tot de Heer: Wilt U *dit* in ons midden bewerken? Nodigt U ons uit tot zo'n stap vooruit, tot zo'n stap hogerop? Die grote gemeente kan ontstaan uit een (klein) aantal plaatselijke gemeenten die samen visie hebben op wat er aan

de orde is in Gods Koninkrijk en inzien dat dit verder gaat en hogere perspectieven biedt: Je kunt toetreden tot een groter geheel, waarin aanvang de Heer je bevestigt en met het meerdere van dat geheel gaat zegenen en zalven.

Ik spreek mijn verwachting uit: God gaat bijzondere genade geven om dat grote lichaam te vormen, met Jezus als hoofd. Daar verlangen we al jaren naar en we bidden er ook voor: grotere genade, sterkere werking van de Geest, grotere inzet van engelen. Het past in de ontwikkeling die de Heer ons in Openbaring toont. Je wordt er stil van en tegelijkertijd enthousiast: nieuwe mogelijkheden in het samen optrekken met elkaar. Moeten we dan meer omgaan met elkaar? Nee, alle 'quality-time' kan de Heer benutten om het lichaam verder te vormen. In dit kader kan het 'grotere gemeente-zijn' gestalte krijgen. Hoe dat in de praktijk zal gaan? De Heer gaat het openbaren en ons laten zien. We weten niet precies hoe dat zal gaan, maar we gaan door in het spoor: 'Kom volg Mij, klim hierheen op.'

Dwars door geesten met hun werkingen heen

De geesten die hiertegen in opstand komen, manifesteren zich natuurlijk ook in dat grotere verband. Misschien heb je je als plaatselijke gemeente in het contactdaggebeuren niet altijd prettig gevoeld, niet aanvaard, bekeken, of was het op een andere manier niet zoals je had gedacht. Zie daarin de werkingen vanuit het geheimenis van de wetteloosheid.

De opmaat naar de dag van Christus

De Heer heeft onze contacten altijd willen zegenen, daarin altijd willen werken. Nu roept Hij ons voor iets hogers, voor wat nog niet eerder in gang is gezet. Waar we nu zicht op mogen krijgen, visie op mogen ontwikkelen, en plaatselijk verder over mogen uitwisselen om te onderzoeken of deze dingen alzo zijn. Ik geef de uitnodiging van de Heer namens Hem in volle overtuiging aan u door; u mag erover nadenken.

Als in *plaatselijke* verbanden al gaven worden gegeven van kennis, inzicht, wijsheid, geloof, genezing, profetie, dienen, voorbede doen, muziek maken, etc. die door de Geest Gods bekrachtigd worden, hoeveel te meer zullen die gaven tot ontplooiing mogen komen ten bate van dat *grotere* geheel. Daar komt een verdieping bij, dat gaat hogerop. Dat gaat verder, wordt grootster, indrukwekkender. Dat wordt heerlijk. Opdat gaat gebeuren wat Jezus in zijn leven heeft gezien en opgepakt heeft: de uitvoering van het geheimenis van Christus, de vorming van een gemeente waarin Hij werkelijk hoofd is van allen, waar Hij onafhankelijk van volk, stam, natie, taal, cultuur Heer is, en waar Gods Geest allen doorstroomt en één maakt: innerlijk en onderling, als plaatselijke gemeenten in die grotere gemeente. Dat mag de opmaat worden naar het aanbreken van de dag van Christus. Als Petrus de gelovigen in 2 Petrus 3:12 oproept om *de dag*

van Christus te bespoedigen, dan is dit een handreiking. Ik moet niet proberen de dag van Christus in mijn eigen huiskamer te bespoedigen, ja dat is ook nodig, maar laat het ook in de plaatselijke en de grotere gemeente gebeuren in het samen optrekken. We willen die dag van Christus mogelijk maken, bespoedigen.

Dan weren we de werkingen van de wetteloosheid die ons willen verdelen en ons uit elkaar willen houden. We willen lichaamsverbanden, lichaamsstructuren, eenheid gaan beleven binnen dit samenzijn. Er bewust en concreet voor kiezen om gemeente te (gaan) worden en te zijn.

De ontwikkeling van gaven naar apostelschap

Gaven van heilige Geest zullen daarin tot ontwikkeling komen; vooral de gaven die in zo'n verband nodig zijn, want dit is (plaatselijke) gemeente-overschrijdend. Welke gaven noemt Paulus in dat verband? *De apostolische gave*. Zoals de eerste apostelen in de gemeenten van hun tijd werkten: ze stichtten, ondersteunden, stelden oudsten aan, versterkten, bemoedigden, losten bepaalde problemen op, enz. De vrouw uit Openbaring 12 heeft een bekleding als van de zon (= de heerlijkheid van God), ze staat op de maan (= het fundament Jezus Christus, de Rots), en ze heeft een krans van twaalf sterren om haar hoofd (= het denken, spreken en werken van de twaalf apostelen).

Je kunt dan denken aan de apostelen in Jezus' tijd, maar waarom niet aan apostelen in onze tijd? Mensen die in de naam van de Heer woorden mogen spreken om dat grotere geheel tot aanzijn en verdere ontwikkeling te laten komen. Om plaatselijke gemeenten tot één gemeente te laten worden. Ik verwacht dat de Heer ons zulke apostelen gaat geven, ze in en door hun functioneren aan ons gaat laten zien. Mensen die in de vormgeving van die grotere gemeente vooraan mogen gaan. En die samen met allen die daaraan deelnemen, de weg omhoog gaan. Als *gaven* - ik heb het nu niet over *ambten*: die dienen we in de gemeente van elkaar te onderscheiden. Ambten zijn nodig zijn voor het gezonde functioneren van een plaatselijke gemeente: er dient goede, door de Heer gegeven leiding te zijn. Maar zulke oudsten kunnen niet 'zomaar' aan een groter geheel leiding geven.

We mogen gaan bidden voor leiders die in dat proces mogen 'opstaan' en 'herkend' gaan worden. Een apostel kan ook een ambt worden, een gezagspositie gaan bekleden: door de Heer worden aangesteld voor het goede functioneren van dat grotere geheel. Bij een groter verband horen andere gezagsposities, die erkend worden door degenen die zich in de gezagskring die bij dat verband hoort, bevinden en bewegen. We mogen iets gaan vormen waarin nog niets helemaal 'duidelijk' is. We hebben alleen een visie en een perspectief, waarin de Heer mensen wil geven die Hij met apostolische *gaven* wil laten functioneren en mogelijk ook in

het *ambt* van apostel wil bevestigen. Dat is nodig! In Handelingen 1 lees je daarover: Judas is weggefallen, en dan bidden ze in grote eensgezindheid met elkaar om invulling van zijn plaats, om de kring van twaalf weer compleet te maken. Matthias wordt aangewezen en bevestigd in het apostelambt.

Oudsten zijn nodig in *plaatselijke* gemeenten, apostelen zijn nodig in de *grote* gemeente. We mogen voor zulke mensen bidden, juist ook met oog op de vorming van die grotere gemeente. Petrus noemt zich een mede-*oudste* (1Pe.5:1), maar hij schrijft deze brief als een *apostel* van Jezus Christus (1Pe.1:1): hij heeft gezag in *meerdere* gemeenten. Je mag zelf ook als 'gave van de Heer' werken in dat grotere geheel. Geestelijke gaven werken niet alleen in je eigen gezin en je eigen plaatselijke gemeente; ze werken ook door in grotere verbanden, in de grote gemeente. Dat is met elkaar verbonden. Voor ons zaak om dat te gaan zien.

Moet je in dit kader als oudste van een plaatselijke gemeente je verantwoordelijkheid afstaan aan een apostel van een grotere gemeente? Natuurlijk niet! Moeten de ouders in een gezin hun verantwoordelijkheid afstaan aan de oudsten in de plaatselijke gemeente waar ze komen? Nee toch! Je staat in de gezagskring waarover je bent aangesteld: *daar gaat niets vanaf, er komt alleen maar bij*. Je hoeft niets in te leveren. Zoiets moois bestaat alleen bij God, dat kom je in de wereld niet tegen. Daar is er vaak sprake van een dubbele bodem. In de ontwikkeling van de gemeente hoef je niet bang te zijn dat er iets gaat gebeuren wat je niet wilt. En als je dat wél ervaart, ga dan met de Heer in (heilzaam) overleg: Heer, ik wil Uw stem en bedoeling verstaan!

Bergen en eilanden moeten van hun plaats worden gerukt

Het is belangrijk dat een conflict in een gezin wordt opgelost. Een conflict in een plaatselijke gemeente heeft een groter belang om te worden opgelost. En moeilijkheden in grotere verbanden hebben een nóg groter belang. Al die "*bergen en eilanden*", zegt de Bijbel, die je nu nog tegenkomt in je leven, in je gemeente, moeten "*van hun plaats worden gerukt*." In Openbaring 6 - bij de opening van het zesde zegel, in de aanloop naar dat zevende zegel - worden alle berg en eiland van hun plaats gerukt (6:14). Al die 'koningen van Babel', we mogen ze *passeren*. Persoonlijk, in de gemeente, en in het verder samen optrekken. Ons aan hen 'ontworstelen', in de vrijheid komen, om die grotere gemeente te worden. Daar zet Jezus zich volledig voor in, er blijft geen berg en eiland over (Op.16:20)! Samen als gemeente en gemeenten, ze gaan er allemaal aan! Te midden van aardbevingen en harde winden, oprispingen van demonische machten, van allerlei werkingen van koningen in de hemel, geeft de Heer genade, juist ook op *zulke* momenten, om die berg te onderscheiden en van zijn plaats te rukken, zodat niet jij van jouw plaats gaat, maar hij

van zijn plaats. Dat zie je op aarde nooit gebeuren: natuurlijke bergen en eilanden blijven staan bij aardbevingen en wind.

Dat biedt de Heer ons aan in de opening van het zesde zegel, in de aanloop naar het opengaan van het zevende zegel. Dat is een heel ander denken. Je hoeft middenin zo'n geestelijke aardbeving niet te denken dat het nooit meer goed komt. Heer, laat uw licht schijnen! Wat ik kan doen, wil ik doen; wat mijn broeder mag doen, mag *hij* doen. Maar ik wil vooral *zelf* doorgaan op de weg die U wijst. We gaan in dit proces dingen tegenkomen die we nog niet tegengekomen zijn. De grootvorst van de weerspanning zullen we tegenkomen, Belial. We mogen hem ten dode toe verwonden, hij zal zijn doel in de gemeente van Jezus Christus niet bereiken. En wat is zijn doel? Onvruchtbaar houden, klein houden, onmondig houden.

Het baren van volwassen zoonsleven

Terwijl de Heer ons groot wil laten worden, volwassen wil laten worden en vrucht wil laten dragen. De vrouw uit Openbaring 12 die staat niet alleen op de maan, met de zon bekleed en de krans van twaalf sterren om haar hoofd, ze is ook nog zwanger! Ze gaat baren! En *ze baart haar kind, een goddelijk, mannelijk wezen die opgevoerd wordt naar Gods troon* (Op.12:5).

Er gaat iets tot stand komen wat nog niet eerder gebeurd is: *de baring van het volwassen zoonsleven*. De ware *kostelijke vrucht, waar de Landman* al zo lang *op wacht* (Jak.5:7) en wat Hij alleen in het leven van Jezus tevoorschijn kon laten komen en voor een deel in de eerste apostelen en gemeenten. Maar nog niet zoals in Openbaring 12. Dat moet nog gebeuren. In de voorbereiding daarnaartoe laat de Heer in je persoonlijk leven, in de plaatselijke gemeenten en in het grotere verband, de vrucht tevoorschijn komen. Hij gaat jou mondig maken, jou het volwassene laat baren.

De bediening van de zonen van God

Daardoor kan de bediening van de gemeente bij het openen van het zevende zegel zijn beslag krijgen, en kan de dag van Christus aanbreken. Dan gaat die gemeente rond zoals Jezus, *weldoende en genezende allen die door de duivel overweldigd zijn* (vergelijk Handelingen 10:38). Twaalfhonderd zestig dagen, tweeënveertig maanden, drieënhalve jaar: profetisch overeenkomend met Jezus' rondwandeling op aarde. En dan kan Jezus ook terugkomen met allen die in Hem ontslapen zijn. *Geweldig wat Hij gaat doen als wij Hem daarvoor de ruimte geven!*

Wat staat ons te doen?

We wisselen met elkaar hierover uit en praten er verder op door. Daarin krijg je de vraag: zie je in wat de Heer wil doen? Mogen we die stap met elkaar zetten? *Willen we dat als*

plaatselijke gemeente(n)? Willen we dat grotere verband concreet in de hemel gaan belijden, gaan vormen en ook op aarde in ons samen optrekken, laten uitkristalliseren? Dat is een *proces*, willen we daarin door?

Ik hoop van harte dat je *herkent* wat de Heer zegt, dat het je heeft *geraakt*, dat het je wat *doet* en dat je met meerderen *proeft* en *beseft* dat we onze Heer mogen danken voor wat Hij tot hertoe heeft gedaan, voor wat Hij op dit moment doet, en voor wat Hij de komende tijd nog gaat doen. *Een feestmaal op de berg Sion* (Jes.25:6-9), weg uit de verdeeldheid van Babel, *het Lam volgend waar Hij ook heengaat, als schare van 144.000 eerstelingen op de berg Sion* (Op.14:1-5).

Oproep

Ik hoop dat je diep in je hart het spreken van de Heer hoort en verstaat. Kom hogerop! Volg Hem, Jezus, onze Heer en Herder. Hij voert ons door alle hemelen heen! Ga je mee?

Deze boodschap van ongeveer anderhalf uur is op audio te vinden op de website van de volle evangelie gemeente Breda:

<https://veg-immanuel-breda.nl/mp3s/bijzondere-diensten/?set=Ctd&titel=Contactdagen>

Kies uit de getoonde lijst: Ctd2016-1 (19-03-2016)

VAN DE PIONIERS

IDENTITEIT EN OPENHEID (2)

Tweede deel toespraak voor voorgangers en oudsten te Vught in 1986

Door Henk Lijzenga

Uitspraken en misverstaan

Juist in dat verwerken en beleven van alle woorden die naar ons toegekomen zijn, zijn er allerlei zaken die er in een rol spelen. Er worden uitspraken gedaan en andere gemeenteleden pakken die op, en ze pakken ze veel ernstiger op dan ze bedoeld waren. Een uitspraak als: "Als je de God niet dient zoals wij die zien, dan dien je vast een andere God". Bent u het al eens tegengekomen dat een gemeentelid met die uitspraak volkomen de verkeerde weg uitging? Of: "Jezus

dienen, elke Jezus eigenlijk?" De Heer zegt: "welke heer"? Zit er dan niet een waarheid in? Natuurlijk en juist door dat soort dingen zijn we misschien bepaalde geesten op het spoor gekomen, maar het is ongenueanceerd, het is niet verpakt en bewerkt dat werkelijk openheid?

Wat zie je bij het verwerken en bij het beleven van de boodschap? Mensen nemen een nieuwe gedachte, hebben allerlei gedachten over God. Ik noem maar wat, ze horen een nieuwe gedachte, bijvoorbeeld 'God is enkel goed', en op een gegeven ogenblik blijkt het niet genoeg gestalte te krijgen in hun leven. Langzamerhand komen ze toch weer terug op oude gedachtegangen. Want ze ontdekken de tekorten en de eenzijdigheden in die nieuwe gedachtegang. Of ze aanvaarden het nieuwe, ze aanvaarden fijne gedachten, maar ze houden ook vast aan allerlei oude gedachten, omdat die zijn blijven hangen. Of omdat ze die misschien mee overgenomen hebben uit de evangelische- of pinksterrichtingen. Ze gebruiken wel dezelfde woorden maar de inhoud is, als je het goed bekijkt, volkomen anders. Vergeving, heiliging, zoonschap. Het woord zoonschap is niet iets van deze tijd, dat staat al eeuwenlang in de Bijbel. *Maar welke inhoud geef je eraan en hoe concreet kan het worden?*

Met al dit soort zaken krijg je te maken als je werkelijk reëel die openheid wilt gaan uitwerken. Dan moet je weten wie je werkelijk bent, hoe het werkt in je leven. Hoe die nieuwe gedachten in de praktijk werken en wat de gevolgen daarvan zijn. Nieuwe gedachten ontvangen en integreren in wat je al hebt, waarbij *het mindere vervangen wordt door het meerdere*. Dat is de grote kunst van het brengen van de boodschap van elke zondag. Om mensen duidelijk te maken dat er meer is.

Reactieprediking en balans in de boodschap

Hoeveel spreken bij ons is er niet vanuit een reactie? Iemand heeft wat gezegd en wij reageren daarop. Is dat fout? Nee, daar ontcom je niet aan. In de evangelische wereld heeft men altijd gezegd: het gaat om de vrucht. En in Pinksteren zei men: maar die gaven zijn zo belangrijk. Maar toen langzamerhand het nieuwe van de gaven eraf was, gingen mensen luisteren naar wat men altijd al in die evangelische wereld gezegd had: die vrucht. Men dacht: "ja, de vrucht." De gaven kwamen langzamerhand toch weer een beetje in een hoekje.

Gaat het om het 'ik' kruisigen, of gaat het om overwinning door strijd tegen de boze geesten? Gaat het om werken van het vlees of gaat het om de demonen die proberen het menselijke leven op alle mogelijke manieren kapot te krijgen? Of beide? Dat zijn zaken om over na te denken. Niet met een doodoener, maar als je daarover nadent, weten wat het denken in al die richtingen is. En waarin past het denken vanuit de doop in de heilige Geest?

Hoe werk je bijv. de genezing van de innerlijke mens uit?

We hebben veel gesproken de laatste tijd over de genezing van de innerlijke mens. Ikzelf vind het heerlijk om dat zelf te ervaren, waar ik net al even aan het begin van getuigde. Dan besef je dat God licht en je licht mee met die lach van de overwinning om alles wat Hij nieuw gemaakt heeft in je leven. Maar in dat spreken over genezing van de innerlijke mens moest er meer aandacht voor de ziel komen. Terecht. Hoe werk je dat nu uit? Werk je het nu uit vanuit 'evangelische wetten' die heel mooi beschreven worden? Of werk je het uit vanuit die werkelijke doop in de heilige Geest en onder leiding van die Geest? Hoeveel geschriften zijn er niet die heel goed zijn, maar uiteindelijk geschreven vanuit het denken van de erfzonde- leer en allerlei andere traditionele gedachten en leringen. Het is zaak om dat in het vizier te hebben. Niet uit angst, niet om je te bewijzen, maar om dat werkelijke zoonschap, die werkelijk identiteit bij God te vinden en in je leven tevoorschijn te krijgen.

Openheid kan er alleen zijn vanuit echt-zijn

Met al deze dingen krijg je te maken als je met andere groepen in aanraking komt. Identiteit wil zeggen: het wezenlijke. Het geeft aan wie je bent, het geeft aan hoe je bent. *Je identiteit bewijzen wil zeggen: dat je bewijst dat je degene bent waar je je voor uitgeeft*. Zo staat het in een woordenboek. Dan begrijpt u dat er openheid alleen maar kan zijn als je echt bent! En dat proeft de ander. Want dat ben je immers. Ook als gemeente. Ook al heb je nog zo veel mooie dingen en nog zoveel activiteiten, al hoe goed ook, maar een ander kijkt daar dwars door heen. Laat staan dat de duivel daar dwars doorheen kijkt. En het gaat er immers om dat die uitgeroeid wordt?

Identiteit van het zoonschap

Wie zijn we dan, wat is dan onze identiteit! Iemand met een hoge roeping, we mogen zoon zijn. We zijn iemand die zijn persoonlijkheid in de hemel aan het ontwikkelen is. Dat moet je altijd voor ogen staan. Hoe ontwikkel ik mijn persoonlijkheid in de hemel? Wie zijn we dan? We zijn mensen met een boodschap waar je het verst mee komt. We zijn mensen met de beste boodschap die tot nu toe geopenbaard is. Ik weet wat ik zeg. Ook al zou u allemaal aan het eind van deze toespraak op me af komen en zeggen: "waar haal je het lef vandaan om zo pretentius te spreken?" Ik heb er midden tussenin gezeten broeders en zusters, tussen heel wat leringen.

We zijn mensen die zich afvragen: wat is wezenlijk om dat zoonschap te bereiken? Dat zoonschap bereik ik niet door openheid, maar *er komt openheid, omdat ik bezig ben met de ontwikkeling van dat zoonschap. Het vloeit voort uit de ontwikkeling van je identiteit*. Als gemeente en als enkeling. De identiteit die je bij God vindt, je bent immers uit Hem. Dan ga je zien hoe Hij je ziet, hoe je werkelijk bent. Dan ga je zien hoe die ander is. Met zijn ijver, met zijn strijd, met zijn 'kruisigen van het ik' en daardoor in wezen van binnen

verscheurd wordt. Dan komt er *ontferming!* Niet vanuit de hoogte, want dat is geen ontferming, maar vanuit een hart dat in beweging gebracht wordt door die boodschap, door dat woord, door die Geest, door de Heer die je laat zien wie je werkelijk bent.

Identiteit vind je niet door allerlei overwegingen, door allerlei vergelijkingen, door dogma's op te stellen. Ook niet door dogma's op te stellen, ook al schrijf je ze niet op. Je identiteit vind je niet door macht of eer of aanzien. Helaas spelen die vaak een grote rol en verstop je je daar zo makkelijk achter. Maar ze zijn verwerpelijk bij zoonschap!

Een volwassene in geloof komt tot rust bij God. Hoe bewaar je dat? Door leven uit de Geest. Dat zijn immers de zonen Gods. In elk opzicht doorgaan in het denkpatroon van de doop in de Heilige Geest. Waardoor elke lering die je maar tegen mag komen onder de loep genomen wordt van dat denken vanuit die Geestesdoop. Die is de stimulans, die is de levenskracht waardoor je leven vernieuwd wordt en je gemeente een *organisme* wordt waarin leven Gods openbaar wordt. In elk opzicht altijd weer, elke lering, elke gedachte plaatsen onder die loep van de heilige Geest. Niet vanuit een gevoel van meerwaardigheid, niet vanuit een 'lefschopperij', maar vanuit het zoeken naar het wezenlijke, om werkelijk de ander te kunnen bereiken.

Persoonlijke belevenissen

Voordat ik met Beukenstein in aanraking kwam jaren geleden, heb ik de doop in de heilige Geest ontvangen. We hebben een 'blauwe maandag' op het conferentieoord Beukenstein gelopen en kwamen toen op de Bijbelschool in Frankrijk terecht. Diezelfde die de bakermat is van Mission '87, de conferentie die in Utrecht gehouden wordt. Ik heb daar 2½ jaar gezeten, gedoopt in de Heilige Geest, bevrijd van geesten die de ondergang van mijn leven op het oog hadden en sprekend in tongen. En dan kom je daar in aanraking met Maranathaleer en opnameleer, met erfzondeleer en met alle mogelijke andere leringen die je kunt bedenken, en dan zoek je.

Op een gegeven ogenblik was er voor mij maar één conclusie: of de doop in de Geest is waar en dan zal ik helemaal opnieuw moeten beginnen en dan heeft 'dat groepje daar in Holland' gelijk, ook al klinkt het en lijkt het in de ogen van een heleboel mensen hoogmoedig. Of de doop in de Geest is niet waar en dan is de Israëlleer wel waar en de Maranathaleer en al die andere leringen zullen dan wel kloppen. Ik ben tot de conclusie gekomen dat als je leeft vanuit de doop in de Heilige Geest, dat je dan verder komt.

Maar vandaar uit moet je dan al die leringen waarmee je in aanraking gekomen bent als het ware doorlichten en iedere keer kom je ze weer tegen, ook al die jaren daarna in Nederland en ook vandaag. Je zult ze tegenkomen als je als

gemeente open wilt zijn naar allerlei andere richtingen. *Dan is het zaak om te weten hoe je dat zoonschap bereikt.* Ik ben geweldig blij dat ik daar doorheen gekomen ben destijds. Het heeft me geweldig veel strijd gekost en ik heb me vaak verschrikkelijk eenzaam gevoeld in die situatie. Ik heb vaak ervaren dat die machten achter die leringen als het ware tegenover me stonden en zeiden: "Hoe durf je, waar haal je het lef vandaan, hoe kun je zo iets denken, opschepper dat je bent, hoogmoedige die je bent". Door mensen werd het soms gezegd. Er was zelfs een student die zei: "Als je een tweede ervaring zoekt na je wedergeboorte, dan ben je vervloekt". Nou dan gaat er wat door je heen, of misschien moet ik zeggen, dan glijdt er wat bij je langs. Want je weet, hoe triest als je zo denkt. Maar deze mensen zult u tegenkomen *in het open zijn naar buiten toe.*

Nieuw verworven inzichten koesteren en ermee omgaan

Daarom, leven uit de Geest, vanuit het allereerste en altijd weer in elke situatie: past de boodschap van Gods Geest en van het zoonschap bij die wat ik nu hoor en wil aannemen? Hoe bewaar ik mijn identiteit? Door dat leven uit de Geest, door iedere keer weer die doorgaande vernieuwing in mijn leven toe te laten. Door die Geesteskracht te zoeken, door niet de kracht te zoeken in het contact met andere mensen, al hoe mooi dat ook kan zijn met andere groepen, maar door *de diepte in te gaan.* Toezien op harmonische integratie van de nieuwverworven inzichten ook na 20, 25 jaar volle evangelie (50-55 jaar nu, red.).

Hoe denken uw gemeenteleden over 'God is enkel goed'? Nee, ik bedoel niet of ze de theorie kennen maar hoe denken ze daarover als ze alleen zijn? En met allerlei spookgevoelens geconfronteerd worden? Eigenlijk toch nog in hun achterhoofd die 'toornende God' hebben? Is het niet zo dat nieuwe gedachten in onze gemeenten vaak als 'zoete broodjes over de toonbank' gegaan zijn? Goed bedoeld, maar ongenueanceerd, te weinig soms wetend waar we het over hebben. Het hoort allemaal bij het volwassen worden. Zoeken, hoe moet het dan toch?

Door gezond voedsel naar leven en openheid

Je identiteit bewaren door het voedsel te zoeken dat vandaag in deze tijd aan de orde is, de *"spijs ter rechter tijd"*. Die vind je als je je begeeft, en iedere keer weer begeeft in die stroom, in die voortgaande openbaring van Gods Geest. De Geest die gestalte krijgt, die je tot 'in de botten' gaat ervaren, die als het ware je hele leven draagt en verandert en op gang brengt en weer op gang brengt als je moe gestreden bent. Zoeken naar het voedsel dat je vandaag als gemeente nodig hebt. Want God wil openbaren. Hij heeft veel geopenbaard maar er is nog veel meer.

Er ligt een toekomst voor ons waarin Jezus Christus in grote volheid zich wil openbaren. Als ik denk aan dat gezicht dat ik vorig jaar op deze conferentie gehad heb, van dat grote stadion waar al die mensen stonden in de schijnwerpers, die woorden Gods in zich opnamen en helemaal van binnenuit een en al licht werden en de schijnwerpers niet meer nodig hadden, de wereld in trokken omdat het woord in hen gestalte gekregen had. *Zoek naar die spijs, dan krijg je openheid.* Dat kan niet anders. Wat bedoelen we daarmee, openheid? *Je leven laten zien.* Laten zien wie je bent en dat kun je doordat je weet wie je bent. Je leven meedelen want je weet: wat ik heb, dat is echt en dat is meer dan wat anderen hebben. Oh nee, niet vanuit de starheid, een strakke houding en het superioriteitsgevoel. Als je je werkelijk bewust bent van het meerdere, dan raak je dat wel kwijt in de strijd tegen de duivel die je vaak tegen de muur zet, omdat je juist zo bewust wordt van dat meerdere dat je hebt. Je wezen laten zien, omdat je weet: wat ik heb dat werkt in mij en dat ontwikkelt zich in mij door die voortgaande, voortdurende openbaring van Gods heilige Geest.

Openheid door liefde en waarheid

Openheid is in je hart niemand afwijzen. Dan zegt u: dat is oud nieuws. En ik zeg, eigenlijk is dat ook zo. Vanaf het begin dat je gedoopt bent in de heilige Geest en vanaf het moment dat je je hebt laten dopen door onderdompeling heb je immers al beleeden dat je met al dat soort dingen wilt breken. Hoe kun je anders strijden tegen de machten van de duisternis als je in je hart mensen afwijst? Bent u dat nooit tegengekomen? Dat kan immers niet. De ander zien in zijn tekorten, in zijn noden. Oh, ik heb gezien hoe vele mensen zich afsloofden om een heilige, om een ijverige christen te zijn. Mensen die zo verschrikkelijk graag die heerlijkheid van God wilden openbaren en mensen die altijd maar weer die zondige gedachten moesten wegdrücken. Dat moesten ze kruisigen, daar mochten ze niet aan denken. De spanning die dat vaak bewerkt. Als Gods Geest in je leven werkt, dan ga je dat ook zien in de mensen naar wie je open wilt zijn.

Echte liefde is niet verachting of verwerping, dat is niet medelijden, maar echte liefde is ook niet die ander laten dwalen, die ander maar laten zitten. Als daar een klein kind bij die vijver zit en u loopt er naar toe en wilt het kind daar weghalen. Als het kind zegt: ik wil hier zitten, dan zegt u niet: ja, eigenlijk heb je wel gelijk. Maar dan gebruikt u uw verstand, omdat u dat kind niet wilt laten dwalen. Dat is echte liefde. Liefde kan soms keihard zijn. Dat kan betekenen dat je een mens aanpakt. Werkelijk aanpakt, omdat je hart zo boordevol liefde is, omdat je hart er zo naar uitgaat dat die ander er uit komt. Dan kan de waarheid die je dan spreekt soms hard zijn. Maar als je hart vol liefde is, dan werkt het! Echte liefde wil overdragen. Echte liefde wil behouden. Echte liefde wil bewaren. Echte liefde wil uiten wat je voor de ander

voelt, echte liefde wil ontwikkelen. Dat is openheid, liefde in actie.

Weerbarstige praktijk: hoe hanteer je die?

Wat doe je als een gemeentelid tegen je zegt, waar je jaren voor op de bres hebt gestaan: "je hebt mijn huwelijk kapot gemaakt en je bent een moordenaar". Ga je dan de volgende keer er naar toe en zeg je: kan ik je ergens mee helpen? Alle mooie praatjes vallen dan weg, als je in zo'n keiharde strijd staat. Ik heb het ervaren hoe heerlijk dat is. En dan lach je de lach van God mee. Omdat het niet een zaak van jezelf is, omdat je merkt hoe de Heer in je gewerkt heeft. Die zuster die als een ellendig hoopje mens in de gemeente kwam, waar je de boodschap door de jaren heen op vele fronten bewezen hebt zien worden, die eruit gaat en die dan ook de gemeente nog een schop na geeft. Wat doe je dan? Ik heb tegen de gemeente gezegd, hoe zullen we aan haar denken? Zullen we maar gaan kijken naar die mens van dat getuigenis dat ze genezen was, die mens die getuigde hoe fijn het was in de gemeente? Die mens die zei hoe rijk haar leven geworden was?

Waarom zeg ik dat, omdat ik zo goed ben? Nee, omdat ik merk dat Gods Geest zulke dingen in je leven kan uitwerken. Liefde bewerkte juist de openheid.

Liefde, ontferming en bewogenheid vanuit Gods hart

Waarom toch is het zo belangrijk om open te zijn? Omdat God 100% liefde is. Paulus zegt, het gaat er mij om dat je verenigd wordt in die liefde en tot de rijkdom van een volledig inzicht. Het gaat er mij om dat het woord van God in jou tot zijn volle recht komt. Openheid, omdat het hoort bij het klimaat van Gods Geest. Openheid omdat er bewogenheid in je leven is, omdat er ontferming is. Niet omdat je een mooie preek gehoord hebt over ontferming of over bewogenheid maar omdat je Jezus in de ogen gekeken hebt. *Omdat je weet hoe dat hart van God is. Omdat je weet hoe Jezus Christus boordevol van dat wezen van God is. Dat is de manier om bewogenheid in je hart te krijgen.*

Geen snelle acties waar de boze op in speelt

Dan kies je voor openheid onder leiding van Gods Geest en dan laat je je niet versnellen zoals boze geesten zo graag willen. Want andere groeperingen trekken ook samen op, zouden wij ook niet? Dwaalgedachten die de duivel probeert in te dringen in je denken. Want de openheid komt als de identiteit openbaar wordt en in die ontwikkeling komt de openheid en dat verlangen. Ik heb gemerkt hoe bij mijn vrouw en mij het verlangen kwam om terug te gaan naar die Bijbelschool en daar nog eens rond te kijken. Niet uit melancholie of weemoed, maar vanuit het verlangen dat Gods Geest in je hart bewerkt heeft.

De boze zal met zulke dingen die openheid willen versnellen: "O wee, als je oordeelt, je moet vergeven". Dat wordt als een geweldige boodschap de wereld in gebracht als iets nieuws. Maar Gods Geest had het immers allang gezegd. Misschien hadden we niet goed geluisterd. Jezus oordeelde, Hij wist wat Hij deed, zonder verwerping, zonder verachting. Maar Hij oordeelde en Hij beoordeelde. Er was er maar een die Hij veroordeelde, dat was de duivel. Hij wist wat in de mens was. Jezus toonde een geweldige openheid. Hij had ervoor gekozen vanuit het werk van Gods Geest, Hij zag die ander in welke verschijningsvorm ook. Zo werk je dat uit. En dan kijkt Jezus naar dat hart. Hij kijkt dwars door al dat uiterlijke en de mooie praatjes heen en Hij weet wat in het hart van Nicodémus is en Hij weet wat in het hart van Filippus is.

Aanvaarden, dienen en werfkracht

Openheid werk je uit door die ander te aanvaarden, door die ander los te denken van de leer waarin hij misschien verstrikt is. Je aanvaard mensen. Openheid werk je uit door de ander te dienen. Dat is zoonschap. Dienen. Dienen met gedachten die jij zo mooi vindt? Nee. Gedachten die hem passen, waar hij op zit te wachten, het is de kunst om dat uit te vinden, om te weten te komen, wat die ander nodig heeft. Waar kan ik hem mee helpen. Is dat eenrichtingsverkeer? Nee hoor. Als ik mijn kinderen opvoed en ze allerlei aanwijzingen geef, dan is dat ook geen eenrichtingsverkeer, want ze reageren daarop. En niet alleen omdat ze het er niet mee eens zijn. Ze reageren er ook op vanuit hun hele mens-zijn, vanuit hun omgang met mij. Openheid werk je uit door de ander te zoeken onder leiding van Gods Geest. Werfkracht is zo belangrijk in het open zijn naar andere mensen. Hoe kom je daaraan? Door te geloven. Door te beleven. Dat is geloven. We maken die scheiding: geloven en beleven, maar in wezen kun je het niet scheiden, want geloven is beleven, ook al heeft dat heel vaak anders gewerkt. Werfkracht door identiteit, doordat je weet wie God zegt dat je bent en dat uitwerkt. En dan komt die heerlijke openheid naar anderen toe. Dan zoek je, als enkeling en als gemeente, zoals God ons gezocht heeft en gevonden. En zo ontdek je hoe het allemaal kan. AMEN.

Met dank aan Corrie Kuster-Dijk voor het uittypen. Deze audioboodschap is [HIER](#) te beluisteren.

'GOUD VANOUDS' – bijzondere toespraken op mp3

Dit keer 3 oude(re) boodschappen met het oog op kerst:

*19691225-5140-JEvdBrink-luc2vrs1-20-joh1vrs14-kerst boodschap-Gorkum kan je [HIER](#) downloaden.

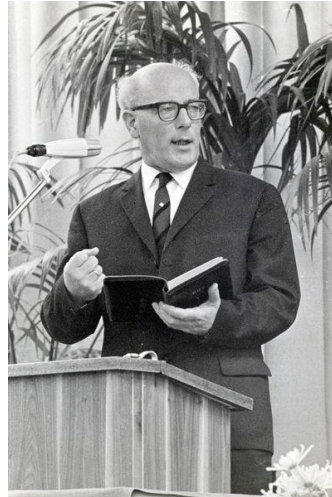
*19831218-0743-C.Visser(sr)-Luc1vrs39-56-Elizabeth+Maria kan je [HIER](#) downloaden.

*1978-08-30-2511 JEvdBrink-Joh.1:50-52-2Kor. 12:1-9-Jezus, Zoon van God en Zoon van mensen. Kan je [HIER](#) downloaden.

DE BRIEF VAN PAULUS AAN DE FILIPPENZEN (4)

Beknopte kanttekeningen

Door J.E. van den Brink

Filippenzen 2:12-30

12. Daarom, mijn geliefden, gelijk gij te allen tijde gehoorzaam zijt geweest, blijft niet alleen zoals in mijn tegenwoordigheid, maar nu des te meer bij mijn afwezigheid, uw behoudenis bewerken met vreze en beven,

De Filippenzen zijn gehoorzaam geweest en in dit opzicht zijn zij in het voetspoor van Jezus getreden. Paulus heeft hun deze weg getoond en voorgeleefd. Zij hebben zijn woorden in het geloof aangenomen en uitgewerkt in hun leven. Dit heeft de apostel gezien, toen hij nog bij hen was. Hij moedigt hen aan om hiermee door te gaan, ook al moeten zij op dit moment zijn stimulerende woorden en zijn voorbeeld missen. Alleen het woord horen is niet genoeg; ze moeten er ook mee aan de slag; dus dóen. De weg weten is niet voldoende, ze moeten hem ook bewandelen. Dan zullen zij het einddoel, de volmaaktheid, bereiken.

Zij moeten niet overmoedig leven, zoals in sommige kringen, waar men denkt dat God het niet zo nauw neemt met iemands gedrag. Zij moeten daarentegen leven 'in vreze' oftewel met diepe eerbied voor de wil van God en met respect voor de wet van God. Het 'beven' wijst erop dat men bang is om zonde te doen. Waakzaamheid blijft steeds geboden, want de boze ligt op de loer. Op die manier werken ze aan het behoud van hun vrijheid.

13. want God is het, die om zijn welbehagen zowel het willen als het werken in u werkt.

Het welbehagen is het plan van God met zijn schepping. Dit gaat om schepping en herschepping, dus om herstel en behoud. Vanaf de schepping heeft God in de mens een wil

gelegd om naar zijn geboden te leven. Deze goede wil is in ieder mens gelegd, maar door de verleiding en beïnvloeding van de boze wordt de wil van de mens omgebogen en richt zich op het kwade dat hem naar het verderf voert. Zo is bijvoorbeeld een kind van nature gehoorzaam, maar velen worden ongehoorzaam door beïnvloeding van het rijk der duisternis. Jezus sprak: "laat hij die wil, komen!", (Openb. 22:17) maar de hij verweet de Farizeeën: "**jullie hebben het niet gewild**" (Mat. 23:37). Zij waren immers kinderen van de duivel geworden en gehoorzaamden alleen nog maar aan de machten van de duisternis (Joh. 8:44). Zij waren zo in de ban van de leugen dat zij het kwade goed noemden en het goede - dat is Jezus - kwaad. Zij beschouwden Jezus als een zondaar (Joh. 9:24). Wie licht duisternis noemt, kan niet meer komen. Zij hadden de duisternis liever dan het licht (Joh. 3:19). Waarom willen veel mensen het volle evangelie niet aannemen? Omdat ze aan de zonde en de leugen geketend zijn en niet meer vrij zijn om te willen. Paulus wilde als Farizeeër wel het goede en hij wilde leven naar de wetten van God, maar hij moest belijden, dat hij het niet kon (Rom. 7:19). Hij was daardoor in grote geestelijke moeilijkheden gekomen. Hij voelde zich een 'ellendig mens' (Rom. 7:24). Maar door Jezus Christus kwam hij uit de impasse, omdat Deze hem door de heilige Geest verlostte en kracht gaf om het goede ook uit te werken. Ook wij ontvangen deze Geest van God om het goede te doen. Paulus bedoelt: ook al ben ik ver weg, deze kracht van God is altijd bij jullie.

14,15. Doet alles zonder morren of bedenkingen, opdat gij onberispelijk en onbesmet moogt zijn, onbesproken kinderen Gods te midden van een ontaard en verkeerd geslacht, waaronder gij schijnt als lichtende sterren in de wereld,

Paulus wekt de Filippenzen op om goede werken te doen, waarin God een welbehagen kan hebben. Ze moeten daarbij iedere invloed van de boze uit hun hart weren, zodat ze niet ontevreden worden en beginnen te mopperen. Ze moeten ook geen bedenkingen hebben, vol kritiek zitten en continu in discussie gaan. Ontevreden christenen zullen nooit de volmaaktheid bereiken. Maar wanneer ze met blijdschap het goede doen en innerlijk onberispelijk en onbesmet zijn, zullen zij werkelijk licht verspreiden (Mat. 5:16), want alles wat ze doen, in woord of werk, doen ze in de naam van de Here Jezus (Kol. 3:17). In 1 Thessalonicenzen 5:23 merkt Paulus op, dat de kracht van God in ons deze onberispelijkheid uitwerkt, want '**Hij is getrouw, die het ook doen zal!**' (1 Thess. 5:24). Zo zullen zij onbesproken kinderen van God zijn, waar niemand kwaad van kan spreken. Zij zijn als lichtende sterren te midden van de duisternis van een ontaard en verkeerd geslacht. Ontaard betekent dat men zijn oorspronkelijke natuur verloren heeft en verkeerd is een foutief gerichte mensheid. Zij hebben hun goede wil verloren, hun verstand is verduisterd en hun gevoel overmeesterd door de ellende (vgl.

Ef. 4:18,19). Petrus sprak: "**Laat u behouden uit dit verkeerde geslacht**" (Hand. 2:40). Kenmerkend is dat hun denken op de leugen is gericht en niet op de waarheid. Ze bevinden zich onder macht van de 'wereldbeheersers dezer duisternis' (Ef. 6:12). In deze duistere wereld zijn de kinderen van God het licht van de wereld (Mat. 5:14), zoals Jezus zelf het licht van de wereld was (Joh. 9:5).

16 het woord des levens vasthoudende, mij ten roem tegen de dag van Christus, dat ik niet vruchteloos (mijn wedloop) gelopen heb, noch vruchteloos mij ingespannen heb.

Waarom zijn onbevleete en heilige kinderen van God als lichtende sterren? Omdat zij leven, '**verlost uit de hand van hun vijanden**' (Luc. 1:74) en '**het leven is het licht der mensen!**' (Joh. 1:4) Hoe ontvingen zij leven en hoe blijven zij in leven? Door het Woord van God aan te nemen en dit vast te houden. Paulus had hun dit Woord verkondigd. Als het Woord nu heeft gedaan wat God voor ogen had en waartoe Hij het had uitgezonden, dan ontvangt Paulus hiervoor erkenning, omdat hij het heeft mogen prediken en omdat het goede vrucht heeft voortgebracht, hoewel hij ook weet dat het niet alleen zijn eigen verdienste is, maar dat het komt door de genade van God die met hem is (1 Kor. 15:10). Zijn woorden en werk zijn dan niet vruchteloos geweest. Hij heeft niet voor niets de wedloop gelopen, zich ingespannen en zich moeite getroost. Het zaad van Gods Woord dat hij heeft uitgestrooid is dan in goede aarde gevallen en heeft rijke vrucht voor het eeuwig leven voortgebracht. Met de dag van Christus bedoelt Paulus de dag, waarop de Heer zijn dienstknechten zal vergelden naar hun werken; dus bij de eerste opstanding (Openb. 20:4-6). Dan zal de Heer tegen hem kunnen zeggen: '**Goed gedaan, goede en trouwe dienaar!**' (Mat. 25:21).

17,18 Maar ook indien ik geplengd word bij de offerande en de eredienst van uw geloof, verblijd ik mij, en ik verblijd mij met u allen. Verblijd gij u evenzo en verblijdt u met mij.

Paulus is blij over de uitwerking van zijn prediking, ook al zit hij vanwege de verkondiging van het evangelie in de gevangenis. Zelfs als hij zijn leven moet offeren, zal hij vreugde hebben. Hij ziet zijn dood als een laatste 'plengoffer' dat hij mag brengen, in dienst van het geloof dat hij deelt met de Filippenzen. Wanneer zijn tijd is gekomen om heen te gaan, kan hij zeggen: 'ik heb de goede strijd gestreden, ik heb mijn loop ten einde gebracht, ik heb mijn geloof behouden', waarbij hij kan uitzien naar de krans die voor hem gereed ligt (2 Tim 4:6-8). Zo moeten ook de Filippenzen leren dat het aardse niet te vergelijken is met het hemelse en dat zij zich verblijden moeten in het onvergankelijke, zelfs als dit met lijden en verdrukking in de wereld gepaard gaat.

19,20 Ik hoop in de Here Jezus Timoteüs spoedig tot u te zenden, opdat ook ik welgemoed moge zijn, wanneer ik

vernomen heb, hoe het met u gaat. Want ik heb niemand die zó eens geestes (met u) is, om uw belangen getrouw te behartigen;

Paulus hoopt spoedig Timoteüs naar Filippi te sturen. Hij voegt eraan toe: “in de Here Jezus”, omdat hij al zijn besluiten samen met zijn Heer neemt en geleid wil worden door de heilige Geest. Paulus is in de Here, dat is “in zijn lichaam”, dus doet hij niets buiten de Heer om, die het hoofd is van Zijn lichaam, de gemeente (Kol. 1:18). Timoteüs is een jonge man, die Paulus uit de omgeving van Lystra en Derbe heeft meegenomen (Hand. 16:1-3). Hij werd een trouwe metgezel, die al reizend met Paulus zijn bijbelschoolopleiding doorliep. Een van de eerste plaatsen waar hij met Paulus en Silas heen reisde, was Filippi (Hand. 16:11-40). Daar maakte hij dan ook het begin van de evangelieprediking in die stad mee en het lijden van de apostel in de gevangenis, evenals de wonderen die daarna gebeurden. Nu hoopt Paulus Timoteüs spoedig naar Filippi te kunnen zenden, maar hij wil wachten op de uitslag van zijn proces. Zijn eerste motief om Timotheüs te zenden is om te weten te komen hoe het met de Filippenzen gaat. Hij blijft een echte herder en de zorg voor de gemeente staat altijd bovenaan. Wanneer hij hoort dat het goed met hen gaat, zal dat hem zeer vertroosten en bemoedigen. Aan de andere kant komt Timoteüs ook om hún belangen te behartigen door hen op te bouwen in het geloof en door hen in de praktijk van het leven te helpen en een voorbeeld te geven. Kennelijk heeft Timoteüs al een goede band opgebouwd met deze gemeente en is hij bereid om zich voor hen in te zetten.

21,22 want allen zoeken zij hun eigen belang, niet de zaak van Christus Jezus. Zijn beproefde trouw kent gij echter, dat hij, gelijk een kind zijn vader, mij in de dienst van het evangelie heeft geholpen.

Paulus zendt het beste wat hij bezit: een jongeman die geestelijk volledig met hem op één lijn zit (‘eens geestes is’). ‘Met u’ (vers 20) is door de vertalers ingevoegd, maar dat hoeft er niet bij. Paulus heeft niemand die zo'n trouwe navolger is in leer en leven als Timoteüs. Hij beschouwt hem dan ook als zijn kind in het geloof (1 Tim 1:2), als iemand die het werk van de Heere doet zoals hijzelf (1 Kor. 16:10). Bij anderen ziet Paulus niet dezelfde inzet. Zij streven er niet naar om bij alles en voor alles de zaak van Jezus Christus te dienen, maar ze hebben bijbedoelingen en dienen hun eigenbelang, hoewel Paulus hen wel broeders noemt (4:21). Het is niet duidelijk wie Paulus bedoelt met ‘allen’. Het is niet bedoeld als een oordeel over al zijn andere medewerkers en gelovigen, maar wijst op het ontbreken van andere geschikte kandidaten voor deze belangrijke missie, die hij ziet als ‘de zaak van Christus Jezus’ op dit moment. Een soortgelijke teleurstelling klinkt ook door in zijn brief aan Timoteüs, waar hij enkele mensen noemt die hem in de steek hebben gelaten

en medewerkers die elders bezig zijn (2 Tim. 4:10-12). Dit is ook een waarschuwing voor de dienstknachten van de Heer in onze tijd om in de eerste plaats het werk van de Heer in het oog te houden en het opbouwen van eigen werk op de tweede plaats te zetten. De prioriteit, zowel persoonlijk als gezamenlijk, moet liggen bij de opbouw van de gemeente. Ook in onze dagen zijn er veel dienstknachten van God die hun eigen werk willen opbouwen en de gelovigen daaraan ondergeschikt willen maken, maar die niet als medewerkers van Jezus Christus aan de gemeente bouwen. Paulus zelf stond in dienst van het evangelie zonder enige bijbedoeling. Hij bouwde geen werk of organisatie voor zichzelf, maar hij zegt tot de gemeenten: “Jullie zijn mijn werk en mijn roem, wanneer jullie krachtig en trouw zijn en groeien, ondanks de verdrukking”. “Jullie zijn *mijn blijdschap en kroon!*” (Fil. 4:1). Timoteüs heeft hem daarbij trouw terzijde gestaan, en veel beprovingen moeten meemaken (vgl. 2 Tim. 3:10-12). De Filippenzen weten dat hij de toets heeft doorstaan. Hij heeft Paulus geholpen als een toegewijd kind zijn vader, ten behoeve van de voortgang van het evangelie. Daarom stuurt Paulus hem meer dan eens op pad als zijn vertegenwoordiger (vgl. 1 Kor 4:17).

23,24 Hem hoop ik terstond te zenden, zodra ik zie, hoe het met mijn zaak loopt; ik vertrouw echter in de Here, dat ik ook zelf spoedig komen zal.

Paulus wacht nog even met het zenden van Timoteüs, omdat hij eerst wil zien, hoe het proces waar hij op wacht zal aflopen. Als het een doodvonnis wordt, dan kan hij Timoteüs, met wie hij zo een van geest is, misschien nog vérstreckende opdrachten geven. Maar Paulus verwacht dat hij spoedig vrijkomt en zelf naar Filippi kan afreizen, zoals hij in hoofdstuk 1:22-25 heeft uiteengezet.

25 Maar ik achtte het noodzakelijk, Epafroditus tot u te zenden, mijn broeder en medearbeider en medestrijder, die uw afgevaardigde was om mij te helpen in hetgeen ik nodig had.

Om de Filippenzen niet te lang in spanning te laten, stuurt Paulus Epafroditus naar hen terug. Deze is eerder door hen naar de apostel gestuurd om hem wat gaven te brengen en tegelijkertijd te vernemen hoe het met hem is. Deze Epafroditus is ook voor Paulus een geliefde broeder, die met hem heeft meegewerkt en meegestreden. Paulus waardeert dit ten zeerste, omdat hij niet zoveel mensen om zich heen heeft waarop hij volkomen kan vertrouwen. Als gevangene heeft Paulus het in zijn gehuurde woning te Rome hoogstwaarschijnlijk niet breed en is hij daarom ook blij met wat Epafroditus voor hem heeft meegebracht (Fil. 4:18). Hij heeft het nodig en het komt hem goed van pas. Het valt ons op dat Paulus zoveel woorden aan de terugkeer van deze Epafroditus wijdt. (*Epafroditus* is een naam die in verband staat met Afrodite, de Griekse naam van Venus, de godin van

de liefde, en betekent 'charmant'). Het is denkbaar dat de Filippenzen, die hem hebben gestuurd om Paulus voor langere tijd bij te staan en die deze dure reis wellicht hadden betaald uit de gemeentekas, misschien niet blij zullen zijn dat Epafroditus zo snel weer terug is. Volgens Paulus is het niet zo dat Epafroditus zijn plichten heeft verzuimd, of dat hij vanwege zijn ziekte Paulus meer tot last dan tot hulp was. Hij acht het noodzakelijk, zowel voor de Filippenzen als voor Epafroditus zelf. Hij schrijft dat hij hem 'gezonden' heeft en niet dat hij hem op zijn eigen verzoek heeft laten gaan, of dat hij hem eigenlijk liever kwijt dan rijk was. Hij noemt Epafroditus een medestrijder en medearbeider.

26,27 Immers, hij was vol verlangen naar u alleen en ook in zorg, omdat gij gehoord hadt, dat hij ziek was. Hij is ook zoek geweest, de dood nabij, maar God heeft Zich over hem ontfermd, en niet alleen over hem, maar ook over mij, opdat ik niet droefheid op droefheid zou hebben.

Epafroditus wil zelf ook graag terug, want hij verlangt erg naar zijn broeders en zusters in Filippi. Bovendien is hij op reis of in Rome ernstig ziek geweest. De Filippenzen hebben dit vernomen en zijn daar bezorgd over. Wanneer ze hem weer in levende lijve kunnen zien, zal dit hun zeker grote blijdschap geven. Epafroditus was doodziek. Het is dus mogelijk dat ook een trouwe dienstknecht van de Heer door ziekte wordt aangevallen, terwijl hier nergens over schuld wordt gesproken. Er wordt geen oorzaak genoemd, behalve dat het in verband stond met het werk van de Heer (vers 30). Ziektemachten zijn wetteloos en redeloos. Dat hier verder niet over uitgeweid wordt, is een bewijs dat deze ziekte voor de Filippenzen geen geestelijk probleem vormt. Er zal zeker voor hem zijn gebeden en men zal hem de handen hebben opgelegd ter genezing. De Heer heeft Epafroditus weer opgewekt, tot grote vreugde van Paulus, zodat er aan zijn lijden niet nog meer verdriet werd toegevoegd. Hieruit blijkt dat een christen wel degelijk bedroefd kan en mag zijn, als een geliefde komt te overlijden.

28 Ik zend hem dan met te meer spoed, opdat gij, als gij hem ziet, u weer verblijden moogt en ik minder zorg moge hebben.

Paulus wacht niet met het terugsturen van Epafroditus, zodat de Filippenzen zich kunnen verblijden, wanneer ze hun boodschapper in goede gezondheid weer terugzien met berichten over apostel. Die heeft daardoor ook zelf een zorg minder, want hij voelt zich verantwoordelijk voor Epafroditus en heeft al veel zorgen over hem gehad. Bij zulke uitlatingen van de apostel kunnen de Filippenzen niet anders dan Epafroditus vriendelijk ontvangen.

29,30 Ontvang hem dan in de Here met alle blijdschap en houdt mannen zoals hij in ere, Want om het werk van Christus is hij de dood nabijgekomen en hij heeft zijn leven

gewaagd om aan te vullen wat nog aan uw dienstbetoon jegens mij ontbrak.

De apostel vermaant de Filippenzen om mannen zoals Epafroditus te respecteren en met onderscheiding te behandelen. Ze moeten bedenken dat zij weliswaar een inzameling hebben gehouden en een goede gift hebben verzameld, maar dat Epafroditus zijn leven heeft gewaagd om deze gaven over te brengen. Had hij dit niet gedaan, dan zouden deze giften niet hun bestemming hebben bereikt. Epafroditus heeft dus aangevuld wat er nog ontbrak aan hun dienstbetoon, door namens hen de hulp te bieden die ze zelf niet konden geven. Het was een gevaarlijke reis, waarbij hij bovendien door ziekte werd overvallen. Hieruit blijkt dat de engel van satan opnieuw probeerde Paulus te verdrücken door hem de bijstand te onthouden die hem was toegezonden (vgl. 2 Kor 12:7) (wordt vervolgd).

'DIT ZAL IK NOOIT VERGETEN'

Getuigenis Theo van Ruiten

OVER DE DUITERS

Ik wil graag een getuigenis geven van een bevrijding die ik heb ervaren met betrekking tot Duitsers. Ik geef dit getuigenis, omdat ik er voor dat deze bevrijding eigenlijk heel bijzonder is. Ik heb het gevoel dat ik niet de enige ben geweest die dit probleem ervaren heeft. Allereerst een stukje voorgeschiedenis. Ik ben geboren in het jaar 1951, dat is 6 jaar na de oorlog en kom uit een gezin met 9 kinderen. In het westen van ons land ben ik opgegroeid. Mijn ouders hebben vaak over de oorlog verteld. Gelukkig hebben wij in onze familie geen oorlogsslachtoffers gehad. Omdat mijn ouders in de bollenstreek woonden en mijn vader in de bollenteelt werkzaam was, kreeg hij een z.g. Ausweis. Een identiteitsbewijs zodat hij niet opgepakt mocht worden. Dit vanwege die mooie bloemen waar de Duitsers zo dol op zijn.

De sfeer bij ons thuis was naar de Duitsers toe wel negatief, althans dat heb ik zo ervaren. Het waren die 'rotmoffen' altijd wanneer we over de Duitsers spraken. Dat waren slechte mensen. In mijn jeugd, en dat was ongeveer rond 1960 - ik was toen 9 jaar - verkochten wij slingers van bloemen aan de vakantiegangers die naar de Keukenhof gingen voor de bloemenpracht. We hadden het met elkaar altijd zo van: daar heb je weer een Duitse mof en die moesten we aan de haak slaan. Daar moesten we aan verdienen hoe dan ook. Kennelijk als een soort straf. We leerden dan ook al enkele woorden Duits spreken en dat komt dan goed uit als je wilt verkopen. Verder in mijn leven ging het allemaal gewoon en ik ging door Duitsland naar Italië op vakantie en probeerde me met mijn schoolduits verstaanbaar te maken. In Italië en ook in Frankrijk ervaarde ik dat ook daar gemor was tegen de

Duitsers. Het was dus niet alleen in Nederland, maar ook in andere landen waar de oorlog nog in het geheugen stond.

Na mijn bekering in 1978 (ik was toen 27 jaar oud) begreep ik dat ik de Duitsers ook als mensen moest zien en deed mijn best daarvoor. Ik kon goed met Duitsers opschieten en ervaarde dat ik ruimte had gekregen in de gedachten en omgang met Duitsers. Best ook aardige mensen, daar was niks mis mee.

Totdat ik in 2016 (toen was ik 65 jaar) een oorlogsdocumentaire op de televisie zag: die ging nu eens niet over het gevoel van ons, maar over de problemen die de Duitsers zelf hadden.

Daar werd een pastoor geïnterviewd. De man moet al wel in de 90 jaar zijn geweest.

Deze pastoor woonde tijdens de oorlog in de buurt van een Duits gevangenenwerkkamp. De gevangenen liepen alle dagen bij hem langs, 's morgens naar het werk en 's avonds naar het gevangenkamp weer terug.

Hij vond het kennelijk wel vreemd, maar sloeg daar verder geen acht op. Totdat de oorlog was afgelopen. Toen hoorde hij pas wat deze mensen aan het doen waren en hoe ze behandeld waren in het kamp. Hij vond het verschrikkelijk dat hij niet verder had nagedacht en alles maar zo liet als dat het ging. Het was toen gewoon dat die mensen langsliepen, meer niet.

Daarna brak deze pastoor en hij huilde; hij schaamde zich dat hij het niet door heeft gehad en dat het onder zijn ogen had plaatsgevonden. Hij zei: "en ik hoorde er toen bij en heb er niets aan gedaan en dus maar zo gelaten. Ik was er bij, het is verschrikkelijk en schaam mij diep....."

Bij het zien van dit stukje brak ik ook in tranen, nu ik dit zit te schrijven krijg ik weer tranen in mijn ogen. Wat kan een oorlog toch wreed zijn.

Deze documentaire liet mij de maanden daarna niet meer los, ik moest steeds weer aan die pastoor denken. Een Duitser die in deze situatie zat met tranen in zijn ogen van de pijn van schaamte door de oorlog opgelopen.

Deze situatie deed iets met mij.... Ik ging toch goed met Duitsers om en voelde mij daar goed bij, niets aan de hand zou je zeggen. Echter wanneer het ging over Duitsers en het geloof in het evangelie van Jezus Christus, dan had ik weerstand daartegen. Dat had ik nooit zo gevoeld. Het was alsof een Duitser niet kon geloven als gevolg van mijn gedachten in samenhang met de oorlog.

Deze situatie bleef, totdat ik er echt bewust van werd dat dit niet zo moest zijn. Ik heb daar toen veel over nagedacht en gebeden dat ik van deze gedachte/blokkade los wilde komen. Ik kwam er niet los van en heb hierover met mijn vrouw gesproken. Ik was in tranen bij het vertellen aan haar dat deze gedachte mij zo vasthield. Ik vertelde ook over de pastoor. Na een poosje kon ik niet meer loskomen en bleef de gedachte

maar bij mij hangen. Dit ook mede omdat wij in interkerkelijk verband met twee Duitse kerkgemeenten samen een weg wilden gaan. En spreken met deze Duitse gemeenteleden kwam niet op gang. Zo kon ik daar toch niet mee verder. Ik wilde wel, maar ervoer een weerstand.

Op een gegeven moment zei ik, na weer eens hierover met mijn vrouw gesproken te hebben, dat ik voor me zou gaan laten bidden om hiervan verlost te worden. Tenslotte kon ik dat zelf niet overwinnen. Ik wilde echt van dit probleem af.

Op een zondag dat ik in de gemeente naar de dienst ging, heb ik de oudsten gevraagd om gebed tijdens de Bijbelstudie die de volgende donderdag zou plaatsvinden. Mijn probleem heb ik voorgelegd en zij stemden daarin mee. Ik heb dit bewust wat naar voren geschoven, om de oudsten de gelegenheid te geven erover na te denken. Mijn probleem was namelijk anders dan een hekel hebben aan Duitsers. Het ging om het evangelie waar ik tegenop liep in samenhang met Duitsers.

Op die donderdag was er Bijbelstudie en kreeg ik de gelegenheid om mijn probleem ook aan de andere gemeenteleden uit te leggen. Iedereen ging staan en voor mij werd gebeden met handoplegging om deze macht, die is tentoongesteld, te binden en uit te werpen.

Na afloop had ik de gedachte dat het goed was dat er gebeden was, maar ik voelde niets bijzonders.

Toen zag ik een programma op televisie, waar met Duitsers gesproken werd en wederom bij een sportuitzending met Duitse voetballers ervaarde ik een hele andere manier waarop ik naar die Duitsers keek. Ik kon naar ze kijken alsof het Fransen of Engelsen waren. Dat had ik nog niet eerder zo aangevoeld. Het probleem zat kennelijk veel dieper, het was niet alleen het evangelie met de Duitsers, het waren uiteindelijk ook de Duitsers zelf waar ik in mijn gedachten tegenaan liep.

Ik dank en prijs de Heer voor deze bevrijding die zo tot stand is gekomen.

Nu kijk ik in het geheel anders naar Duitsers en het voelt echt als een bevrijding. Ik heb inmiddels ook al een Duitse Bijbel gekocht en ook dat is goed.

Natuurlijk spraken mijn vrouw en ik over deze situatie en wij kwamen tot de gedachte dat ik de Duitsers al jaren heb **getolereerd of gedoogd** maar kennelijk nooit heb **geaccepteerd/aanvaard** !!

Wij hebben bij ons Bed en Breakfast-kamers en daar kwam enkele weken later een Duits echtpaar bij ons een nachtje logeren. Dat waren hele aardige mensen. Zo kwamen we bij vertrek de andere ochtend in gesprek en die Duitser had het over de oorlog, waardoor ik voelde dat ik mijn verhaal eens kon vertellen. Nu ik zal u vertellen dat we allen, mijn vrouw en het Duitse echtpaar, echt een traantje weg moesten pinken. En gaande dit gesprek begrepen we dat ook de

Duitsers zelf met een probleem zitten. Zij voelen nog steeds de schaamte van de oorlog. Zij moeten zich steeds bewijzen en worden in alle landen vaak *afgewezen*. Zo voelen zij dat ook.

Tenslotte denk ik dat mijn probleem niet op zich staat. Ik denk dat er nog heel veel mensen zijn die de Duitsers *tolereren* en niet *accepteren/aanvaarden*. Zolang het accepteren niet tot stand komt, dan blijft dit probleem bestaan. Wij moeten de Heer vragen om verlossing van dit probleem. Dat zal ieder voor zich moeten doen. Ja, zelfs vele Duitsers kunnen om verlossing bidden. Dit om van de door de satan opgelegde schuldgevoelens die zij ervaren los te komen. Ik bid ook de Heer om vernieuwing van denken voor iedereen, Duitser of niet, zodat de satan geen kans meer krijgt om hierin volop te infiltreren. De Heer kan dan volop zijn werk bij iedereen verder doen.

Ik ben blij dat ik deze ervaring en bevrijding heb kunnen beschrijven in de hoop dat u het begrijpt. Het is geen tastbaar probleem. Dit probleem is namelijk een geestelijk probleem en moet ook in de geestelijke wereld geslecht worden. Het goed vertellen en overbrengen van wat mijn gevoelens waren en zijn, is namelijk heel moeilijk onder woorden te brengen.

Ik dank Jezus dat ik de genade heb mogen ontvangen en verlost mocht worden van deze geestelijke bezetting in mijn leven. Hem zij hierin alle eer (2018).

Theo van Ruiten, IJsselstraat 14, 9673 CX Winschoten.

LIEDEREN MET HET OOG OP KERST

Over enkele weken herdenken we de geboorte van Jezus. Daarom vraag ik uw aandacht voor twee liederen uit de Kapelklanken.

‘Zie, een kind is ons geboren, een Zoon is ons gegeven, op Zijn schouder rust Gods heerschappij’. En de engelen zongen: ‘Vrede op aarde voor alle mensen’ is te horen in het prachtige [lied 182](#).

In [lied 24](#) zingen we: ‘Door de komst van Jezus op aarde is het heerlijke heil van God tot ons genaderd: liefde, licht en kracht’. Door Jezus is er overwinning over zonde, ziekte, duivel en dood. Gerechvaardigd door ons geloof in Hem hebben we eeuwig leven.

Ook de kinderen (Gido’s) zingen er van in een eenvoudige canon met Gido lied: [‘Jezus is geboren’](#).

Ik bid dat u, in deze tijd, tot zegen kunt zijn voor de mensen om u heen.

Henk Verbeek

ZOEKEN EN VINDEN

Door Altine Bramer

*Midden in dit leven
zoeken naar waarheid en recht
vol van verlangen*

*Speurend ontdekken
de Herder leren kennen
die zijn leven gaf*

*Losprijs voor velen
om overvloed uit te delen
koste wat het kost*

*De Herder kennen
die mensen op het oog heeft
en naar ze omziet*

*De Herder kennen
die het juiste voedsel geeft
op de goede tijd*

*Luisterend uitzien
je naam horen noemen
gekend en geliefd*

*Zijn stem herkennen
niet mis te verstaan
dat brengt leven voort*

*De Herder kennen
die opkomt voor het zwakke
verbindt en geneest*

*De Herder kennen
die je dorst weet te lessen
verfrissend en koel*

*De Herder kennen
die vol ontferming buigend
je optilt en draagt*

*Niet meer voortgejaagd
en afgemat, maar veilig
zijn vrede dragend*

*Zo mens kunnen zijn
een van de vele schapen
met een diep geheim*

*Zo uitnodigend
zicht op jouw Herder geven
uitdaging vandaag*

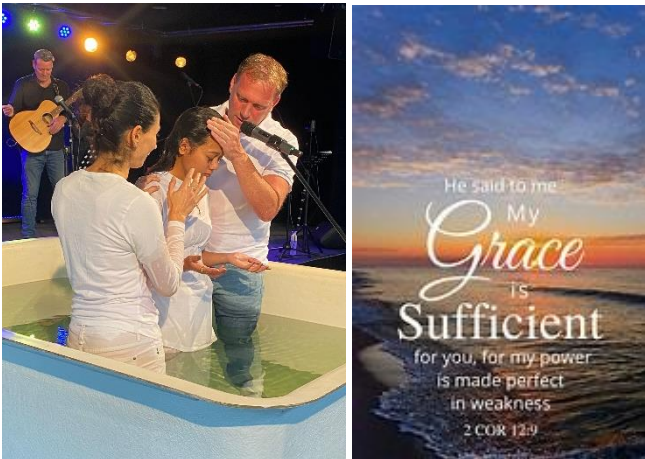
*Deel van de kudde
die groter en groter wordt
getuigend van Hem*

VOOR DE JEUGD

OVERGAVE

Door Zeina Bassa-Dafesh

Doopdiensten vind ik de allermooiste diensten die er maar zijn. Ik geniet altijd volop van de totale overgave die je bij dopelingen ziet! En al helemaal wanneer je de dopeling ook van dichtbij kent. Onlangs is een tiener van onze jeugdgroep gedoopt. Haar getuigenis lees je hieronder. Daarna volgt de dooptekst die ik haar mocht geven.

Getuigenis van Davina

Voor de mensen die mij nog niet kennen: mijn naam is Davina, 19 jaar oud. Mezelf laten dopen is iets waar ik al een aantal jaren over na zat te denken, maar ik heb altijd gedacht dat ik eerst alles op een rijtje moest hebben of bepaalde problemen moest oplossen, zodat ik dan 'waardig genoeg' was om me te laten dopen.

Afgelopen twee jaar heb ik geworsteld met mentale problemen, tijdens de lockdown werd ik depressief en na de lockdown is de 'anxiety' en 'social anxiety' die ik al had, groter geworden. School werd lastiger om bij te houden en ik voelde dat ik de controle verloor, zowel op/met school als op sociaal en mentaal gebied. Ik weet van mezelf dat ik het altijd wel lastig heb gevonden om aan te geven als iets niet lukt of niet goed gaat en om daarbij hulp te vragen, nu ben ik ook nog een beetje eigenwijs, dus dat hielp nou niet echt 😊.

Na een tijdje raakte ik zo gefixeerd op het allemaal zelf proberen op te lossen en aan andere bewijzen dat het mij wel lukt, waardoor ik regelmatig enorme paniekaanvallen kreeg en uiteindelijk een tussenjaar moest nemen.

In deze periode ben ik echt zoekende geweest naar God met de vraag waarom het niet beter werd, want ik dacht dat ik het

meeste deed wat een christen zou moeten doen. Ik bad elke dag, nam stille tijd etc. Ik kreeg het gevoel alsof elke keer wanneer ik God om hulp vroeg niks veranderde of dat het juist erger werd.

Een paar maanden later gingen we met de jeugd op kamp. Er zijn zoveel gave dingen op dat kamp gebeurd. Ik ben zo dankbaar dat ik mee ben gegaan. Want ik heb Gods leiding echt door dit kamp heen ervaren. Ik heb in die drie dagen zoveel van God mogen zien, en zoveel bijzondere dingen mogen meemaken.

God heeft m'n ogen geopend en ik heb mogen ervaren hoe fijn en rustgevend het is, wanneer je God de leiding geeft over je leven. Ik heb ervaren dat, wanneer wij op ons zwakst zijn, Hij z'n Sterkte zal laten zien (2 Kor 12:9). Ik kon eigenlijk nooit zo goed begrijpen waarom dat iets moois was, want waarom laat God pas zien *hoe goed en krachtig Hij is* wanneer wij op ons zwakst zijn?

Maar ik heb geleerd dat, als ik naar mijn eigen situaties kijk, ik wel om Gods hulp en advies heb gevraagd, maar dat ik zo snel en makkelijk terug ging naar mijn aardse instincten, mijn eigen gedachten en verlangens. En dat ik ook daar naar ging luisteren, want ik heb dit nog niet geprobeerd en misschien als ik het nu zo doe is 't anders en ga zo maar door...

En terwijl ik mijzelf daarmee aan het uitputten ben, wacht God ondertussen met zoveel liefde en geduld/genade op mij, want dat is hoe/wie Hij is, een God van liefde, geduld en begrip.

En wanneer ik geen andere opties meer heb en niet meer verder kan, mag ik me overgeven aan God en ontvangt Hij mij met Zijn open armen, troost Hij mij en komt hij mij te hulp.

Ik heb mogen beseffen dat ik niet Gods liefde pas waard ben, wanneer ik dit heb gedaan of dat ene probleem heb opgelost. In zijn ogen zijn we perfect gemaakt en God houdt van ons hoe dan ook.

Ik mag straks mijn oude leven achter me laten. Inclusief mijn lasten en zonden. Ik mag een nieuw leven beginnen met God aan mijn zijde.

Ik kan niet wachten om elke dag steeds meer te leren over wie God is en dat toe te passen in mijn eigen leven.

Dooptekst door Zeina

Je hebt twee mooie namen. Heel zorgvuldig door je ouders uitgezocht:

Davina = geliefde

Joan = genadig.

Beide komen zo mooi in je getuigenis naar voren. Ik kan ons eerste gesprek me echt zo goed herinneren als de dag van

gisteren. Je was nog een stuk jonger. Toen zestien jaar en zo open en op zoek naar God. Je had veel eerlijke en oprechte vragen over God.

In die periode heb ik je worsteling gezien... ik wilde je natuurlijk helpen, maar ik wist ook niet hoe. We zijn immers als mensen ook beperkt. Dus op een gegeven moment heb ik advies ingewonnen bij Anton, onze wijze jeugdleider 😊. Nou, ik moest: loslaten, je moest er zelf uitkomen met God en je tijd komt nog wel, zei hij. Nou deze tijd is nu dus aangekomen! Voor ons ook een hele bemoediging: jouw moment van totale overgave. Een grote overwinning vandaag!

Ik weet dat je graag de Bijbel in het Engels leest, dat het dan beter tot je doordringt. Dus je krijgt je dooptekst ook in het Engels.

Acts 2:28 The Amplified Study Bible

**You have made known to me the ways of life;
You will fill me with joy with Your presence.**
(Handelingen 2:28)

Een profetie van David, je naamgenoot. Ik kreeg het gevoel dat God je wil wijzen op Zijn blijvende vreugde in je leven. Dat dat de plek is waar je hoort te zijn, waar Hij je wil hebben.

Hij openbaart het leven aan je. Ook ik heb de indruk dat er op kamp op dit punt iets heel bijzonders is gebeurd: het leven werd helderder voor je en je bent in een sneltreinvaart gegroeid en het zal alleen nog maar sneller gaan nu je tot deze ontdekking bent gekomen.

En het tweede vers, Hij zal je vullen met vreugde. Dit is een belofte. Ik dacht soms 'ik voel het niet' ... dan maar harder bidden, maar dat is het natuurlijk niet. Net als je doop vandaag, is het een keuze: Je mag daar naar uitkijken, naar uitstrekken, op vertrouwen, je mag daarin wandelen. Niet dat het logisch moet zijn. Vreugde haalt je uit de gevangenis waar we soms in vast kunnen zitten. En het is Zijn aangezicht waar dit gebeurt. Dus juist in Zijn aanwezigheid. Hij wil het dus geven, maar in zekere zin belemmeren we Hem als we niet naar Hem toegaan. Het helpt enorm wanneer we Zijn aanwezigheid zoeken. Dus juist in Zijn aanwezigheid ontdek je de vreugde, ervaar je de vreugde en voel (beleef) je die vreugde.

Nou Davina, ik weet dat je lang hebt uitgekeken naar je doop. Dat gaan we zo doen: vol vreugde, voor Zijn aangezicht je nieuwe leven vieren, vol met kracht!

HET HART VAN EEN HERDER IN DE GEMEENTE

Door Jildert de Boer

Herders en leraars

Om te kunnen dienen als een herder in de gemeente is een warme zorgzaamheid, een intense betrokkenheid en een innige liefde voor de mensen nodig. Hoewel de bedieningen herder en leraar soms samen kunnen vallen, is het in de praktijk ook vaak aan de orde dat goede leraars niet of in mindere mate echte herders zijn. Maar met de aanvulling van anderen die wel herder zijn en wellicht minder leraar, kunnen zij toch als een hecht team in de gemeente samenwerken.

Goede herders

Jezus Zelf is de goede Herder, die zijn leven inzet voor de schapen (Joh. 10:11). Hij geeft de richting en de te volgen koers aan. Hij wijst de goede weg en gaat als wandelend voorbeeld voorop. De schapen volgen hem, omdat zij zijn stem kennen (Joh.10:4). De schapen hebben vertrouwen in de herder, want zij hebben bemerkt dat de herder hen tot zegen is. Ze ervaren zijn liefde, zijn begrip voor hun zwakheden en het voedsel dat hij hen aanreikt, zodat ze kracht en energie vinden en vooruit gaan. Daardoor kan hij hen hoeden en weiden en ondervinden de schapen zijn tederheid en verkwikking!

Willen wij opgroeien tot goede herders in de gemeente, dan gaat het erom dat men tijdens het dienen onze oprechte zorgzaamheid proeft.

Dat gaat gepaard met in nederigheid onze hand tot God ophouden, om genade en wijsheid in ons dienen te krijgen, zodat we meer en meer voor anderen tot hulp en zegen worden. Dan bevestigt de Heer ons dienen en krijgen we vertrouwen onder de broeders en zusters. Als (onder)herders moeten wij het zelf hebben van ons rotsvaste vertrouwen in de Opperherder die alles overziet. Daarbij zullen we ervoor zorgen dat we niet vanwege status of eer of door heerschappij over de kudde te voeren, maar door uit vrije beweging naar de wil van God een voorbeeld voor de kudde zijn en een medewerker aan de blijdschap van de gelovigen (1 Petr. 5:2-4; 2 Kor. 1:24).

Waakzaamheid voor wolven

Paulus zegt aan de opzieners in Efeze: **“Ik heb niet nagelaten u heel het raadsbesluit van God** (of: “de volle raad Gods”) **te verkondigen. Zie dan toe op uzelf en op heel de kudde te midden waarvan de Heilige Geest u tot opzieners aangesteld heeft om de gemeente van God te weiden die Hij verkregen heeft door Zijn eigen bloed”** (Hand. 20:27-28).

De ware herders zien in waakzaamheid toe op de kudde, want zij weten dat er grimmige of wrede wolven bij de gemeente te Efeze binnen zullen komen, die de kudde niet zullen sparen (Hand. 20:29). Hierbij gaat het niet primair om mensen, maar om de vraag in en door welke geest of Geest laten zij zich leiden. Daarachter staat in Hand. 20:30 dat **“uit uw eigen midden mannen zullen opstaan, die verkeerde dingen spreken** (‘de waarheid verdraaien’, HSV of letterlijk ‘verdraaide dingen spreken’) **om de discipelen ACHTER ZICH AAN te trekken**”, dat wil zeggen achter hun eigen persoon(lijkheid) weg te trekken, in plaats van de discipelen in een *levende verbinding met Christus* te brengen. De NBV zegt: **“om de leerlingen voor zich te winnen**”. Dat kan gebeuren door hun sterke, maar menselijke persoonlijkheid en door middel van hun overtuigende redeneertrant. Hun zachte schapenvacht en hun zoetgevooisde spreken aan de buitenkant klinken verleidelijk en bekoorlijk, maar van binnen hebben zij andere, verkeerde motieven. De wolf is hier beeld van de in hen werkende zich religieuze demonen, die zich **voordoen als engelen van het licht** (2 Kor. 11:14). Deze schone schijn is bedrieglijk. Want dwaalleraren laten waarheden weg, voegen leugens aan een halve waarheid toe, of verdraaien subtiel de waarheid. Paulus droeg de Efezegemeente met hun opzieners of oudsten (Hand. 20:17 en Hand. 20:28) op **“aan God en aan het Woord van Zijn genade, aan Hem die bij machte is om u op te bouwen en u een erfdeel te geven onder de geheiligden**”(Hand. 20:32).

Hier is voortdurende waakzaamheid nodig en *Paulus had drie jaar nacht en dag niet opgehouden iedereen onder tranen terecht te wijzen* (Hand. 20:31). Wat een zorg, inzet en bewogenheid voor de zielen had hij! Hier kunnen we veel vinden bij onszelf dat we zo'n herdershart nog zeker niet in die mate bezitten, maar door Gods genade en Geest mag zo'n 'liefdehart' (Rom. 5:5) zich in ons ontwikkelen.

De valse profeten bij de enge poort die de poort breder maken of smaller dan smal

Achter de boodschap over de enge poort en de smalle weg (Matth. 7:13-15) lezen we meteen: **“Wacht u voor de valse profeten, die in schapenvacht tot u komen, maar van binnen zijn zij roofgierige wolven**”. Aan de buitenkant lijkt alles mooi en fraai, maar ondertussen wordt de smalle weg tot een brede weg gemaakt. Het typische van deze valse profeten bij de enge poort is dat zij de enge poort ruim voorstellen, deze breder maken alsof je van alles van zonde en wereld mee naar binnen kunt nemen en toch een beetje God kunt dienen onder het aannemelijke motto *‘dat moet toch kunnen.’*

Het omgekeerde is ook mogelijk dat een ander soort valse profeten de enge poort zo nauw voorstelt, dat bijna niemand meer behouden kan worden. De poort wijst op Christus en op

de wedergeboorte. Het kenmerk van deze valse profeten is: **“aan hun vruchten zult gij hen (her)kennen”** (Matth. 7:16,20).

‘Vrome’ geesten achter een leer

De vrucht van de valse prediking van de eerste soort valse profeten is dat de mensen vals verkondigen wordt dat Christus ergens wordt verkondigd en genade vaak wordt genoemd, maar dat min of meer wordt toegestaan het niet zo nauw te nemen met zonde en wereldsgezindheid in de levenswandel. Zo wordt de genade goedkoop gemaakt. Er wordt ze een halve waarheid op de mouw gespeld die bedrog in zich verhult.

De vrucht van de valse prediking van de tweede soort valse profeten is dat de twijfel en de geloofsonzekerheid wordt gevoed door een verkeerde voorstelling van de uitverkiezingsleer. De religieuze demonen achter deze leer timmeren daarmee de poort praktisch dicht. Denk aan de ‘vrome’ geesten waardoor de Farizeeën werden geleid: **“Wee u wetgeleerden, want u hebt de sleutel van de kennis weggenomen; zelf bent u niet binnengegaan en u hebt hen, die binnengingen, tegengehouden”** (Luk. 11:52).

Daardoor komen velen niet tot het aannemen van Jezus Christus als Heere en Heiland die door Zijn werk op Golgotha verzoening heeft bereid. Zij horen wel veel over hun zondestaat en over de heiligheid van God, maar Gods liefde en genade blijven onderbelicht. Ruim mag het immers door ons heen klinken als **gezanten namens Christus, alsof God Zelf door ons smeekt: laat u met God verzoenen!** (2 Kor. 5:20).

Het welzijn van de kudde

Natuurlijk zullen wij niet werken met achterdocht, wantrouwen of kwade vermoedens tegenover broeders en zusters, die in een bepaalde ontwikkeling staan. Ik las ergens een treffende spreuk: *‘Door de kier van achterdocht gaat de liefde naar buiten.’* Merk deze kwalijke geestelijke werking op! Het goede uitwerken naar broeders en zusters mag volop gestimuleerd worden. Het minder goed ogende zullen we in eerste instantie toch zo barmhartig mogelijk beoordelen en er voorlopig in elk geval het voordeel van de twijfel aan geven.

Niettemin hebben herders met een hart voor het welzijn van de kudde tot taak om alert te blijven en er acht op te geven dat de ‘boze wolf’ zijn invloed niet kan doen gelden op de ‘geitjes’ in de gemeente door zijn aardige stem en zijn witte meelpoten. Dit is in dit verband echt geen sprookje, maar de nuchtere realiteit! Laten we op de bres staan voor elkaar en in het bijzonder voor hen die nog zwak zijn!

Het kwade weren en het goede stimuleren

Lasterpraat bijvoorbeeld is een satanische macht (1 Tim. 5:14-15), die een gemeente te gronde kan richten en die hele huizen onderste boven kan keren. Als de hel zijn vlam kan leggen onder de tong van broeders en zusters (Jak. 3:6), die eens vol waren van het goede Woord Gods en van de heilige Geest (zie Hebr. 6:5), dan is het kwaad kersen eten in zo'n gemeente. Dat geldt uiteraard ook voor negatieve kletspraat over de gemeente in de gezinnen.

Hoe heerlijk als de echte herders in de gemeente de schapen kunnen (op)voeden tot de goede, smaakvolle vrucht van (een leven in) de Geest! Wat mooi als vader en moeder als herders thuis een klimaat kunnen scheppen, waar de 'kinderkudde' kan gedijen door godsvrucht en opgroeien in het plan van onze zowel goede als heilige God! Laten we bouwen aan een positieve, warme atmosfeer thuis en in de broederschap binnen de gemeente, waarin negatieve wanklanken vanuit het rijk der duisternis het onderspit moeten delven. Daartoe hebben we 'wachters op de muren' nodig die waakzaam en oplettend toezien voor eventuele verkeerde invloeden zonder daarbij in een kramp te schieten.

Hart voor de kudde

De herders zijn van harte en voortdurend bezig met het voeren van de schapen naar grazige weiden, om hun ziel te verkwikken. Diezelfde herders zijn erop uit om afgedwaalde schapen met veel geduld terug te voeren tot de kudde. Zij gaan daarbij tot het uiterste, om hen tegemoet te komen. Om iets goeds met hen te bewerken, moeten zij meer dan het gewone, menselijke doen, waartoe de Bergrede ons oproept. Daarom zijn zij bereid de 'tweede mijl' te gaan, omdat de liefde van Christus hen dringt! Dat betekent volgende de Bergrede **"meer dan het gewone"** doen.

Zij beseffen immers dat ze zelf ook Jezus nodig hebben als **de herder en de hoeder van hun zielen** (1 Petr. 2:25). Zelf hebben ze ook Zijn toezicht op hun leven nodig en in een geest van zachtmoedigheid - ziende op zichzelf en de verzoeken waaraan zij ook bloot kunnen komen te staan - kunnen ze anderen **terecht helpen** (Gal. 6:1).

Let op de honden, die blaffen!

Helaas bestaan er slechte arbeiders, die zich in de geestelijke wereld of hemelse gewesten door de verkeerde kant laten inspireren. Paulus noemt deze honden en de slechte arbeiders, die met hen samenwerken in één adem met de versnijdenis (Fil. 3:2). Daarover staat ook geschreven: **"allen die zich uiterlijk goed willen voordoen of zich mooi willen voordoen naar het vlees, trachten u te dwingen tot de besnijdenis..."** (Gal. 6:12).

De honden blaffen, maar de (gemeente)karavaan trekt verder, als het goed is. Die honden (= machten van duisternis,

Ps. 22:17; Fil. 3:2) willen onrust en spanning in de gemeente veroorzaken met hun gefef. De (geestelijke) kinderen Israëls willen voorttrekken! Zij wensen zich niet te laten ophouden door honden die voortdurend blaffen over uiterlijke dingen (het steeds maar aan de kaak stellen van allerlei natuurlijke buitenkantzaken die misschien nog niet helemaal in orde zijn in de gemeente). We denken aan de huichelarij van de Schriftgeleerden en Farizeeën die zaten te vitten en kissebissen over de buitenzijde. Tegen hen zei Jezus: **"Blinde Farizeër, reinig EERST de binnenkant van de beker en van de schotel, zodat OOK de buitenkant daarvan REIN wordt"** (Matth. 23:26).

De goede herders in de gemeente werken eraan dat de harten van de kinderen van God die aan hun zorg zijn toevertrouwd verlicht worden en dat zij geestelijk begrip van zaken krijgen. Op die wijze komt het - indien nodig - met de uiterlijke of praktische dingen ook wel in orde. Wij kunnen immers **"niet door kracht of geweld"** (Zach. 4:6) een verandering ten goede bewerken, maar alleen door overtuiging van Gods Geest in iemands binnenste en door het goede voorbeeld te geven. De honden echter willen met hun geflaf de kudde intimideren, verontrusten en opjutten.

Hart en oog voor ieder in de kudde

Het herdershart heeft oog voor ieder schaap afzonderlijk en hij kent ze bij name en draagt ze op zijn hart! Hij koestert genegenheid voor de schapen en leert hen onder tranen dag en nacht terecht te wijzen (1 Thess. 2:7-12; Hand. 20:31). Op die wijze wordt het voor alle broeders en zusters geweldig hoopvol en kan het geflaf van de honden in de kiem gesmoord worden, of op afstand worden gehouden.

Goede herders zoeken er niet naar de wol van de schapen te plukken en daar winst of eer mee op te strijken. Werkelijke, geestelijke leiders in de gemeente zijn nooit uit op het geld van de hen toevertrouwde zielen. Bij hen gaan de schapen hen werkelijk *ter harte*. Zij willen nooit meer denken: "Wat moet ik met hem of haar in de gemeente?" of zelfs "liever kwijt dan rijk!" Ook al vertoont een schaap 'bokkengedrag' door een gebondenheid aan machten der duisternis, dan heeft de herder geduld en zal hij zoeken naar wegen om dat schaap te bevrijden uit een strik van de boze. Zo scheid je immers de mens van de macht.

Ontrouwe herders

In Ezech. 34 hebben wij een sterke waarschuwing dat herders niet zichzelf moeten weiden, maar de schapen. Over deze valse herders staat geschreven: **"zwakke versterkt jij niet, zieke geneest jij niet, gewonde verbindt jij niet, afgedwaalde haalt jij niet terug, verlorene zoekt jij niet, maar jij heerst over hen met hardheid en geweldenaar"** (Ezech. 34:4). Hier zien wij iets van de tragedie van het christendom, dat tot zo'n grote verstrooiing heeft geleid. In

Joh. 10:12 klinkt de waarschuwing: *“Maar wie huurling is en geen herder, wie de schapen niet toebehoren, ziet de wolf aankomen, laat de schapen in de steek en vlucht - en de wolf rooft ze en jaagt ze uiteen - want hij is een huurling en de schapen gaan hem niet ter harte.”* Of met de HSV: *“zich niet om de schapen bekommert.”*

De huurling is uit op ervoor beloofd worden, het gaat hem om de winst voor zichzelf. Hoe geheel anders is de instelling van hart van de trouwe, goede herders.

De groei naar herdersdienst

Hoe machtig als wij zien dat God bijeen begint te vergaderen en Zelf zijn schapen gaat weiden door Jezus Christus, de goede herder. Wij hebben te doen met Gods schapen, met Zijn mensen. Laten wij oog en hart voor hen hebben, dat niet sommigen door de voordeur onze gemeenten binnenkomen en bijna geruisloos ook door de achterdeur weer uit onze gemeenten verdwijnen.

Hier roept God herders, die zorg dragen en wekt ons daarbij op tot een hechte relatie tussen de leden van het lichaam, *“opdat er geen verdeeldheid in het lichaam zij, maar de leden gelijklijk voor elkander zouden zorgen”* (1 Kor. 12:25).

Wij dienen te begrijpen dat het een ontwikkeling is, om op te groeien tot de dienst van een herder. Dat bereik je niet door studie in de eerste plaats, maar door leven, door te groeien in geestelijke *‘leef-tijd’* met Christus. Laten we beginnen in het kleine, dat God ons heeft toevertrouwd en daarin getrouw te zijn, zodat Hij in ons *een groot hart voor de zorg van zielen* kan doen ontwikkelen!

VOORTSCHRIJDENDE GODSOPENBARING IN DE BIJBEL

Door Piet Guijt

Inleiding

De Bijbel is niet altijd een eenvoudig te begrijpen en uit te leggen boek. Het is geschreven door diverse mensen die leefden in verschillende tijden en culturen. En soms lijkt de Bijbel zichzelf tegen te spreken, bijv. als we 2 Sam. 24:1 vergelijken met 1 Kron. 21:1 (zie hieronder). Denk ook aan de vraag die menig christen en theoloog zich stelt over de

diverse geweldteksten in met name het Oude Testament: hoe kan een God van liefde opdracht geven om hele volken inclusief baby's en dieren uit te roeien? Dat kan toch niet?

Het is van groot belang om te beseffen dat we de leiding van de heilige Geest nodig hebben om de Bijbel te kunnen verstaan. Een mogelijkheid voor het beter kunnen begrijpen van sommige teksten uit de Bijbel kan het gegeven zijn dat er door de Bijbel heen een voortschrijdende openbaring te zien is van Wie God is. In het Oude Testament had men wellicht nog geen goed en volledig beeld van God. Immers dat beeld werd pas *door Jezus gegeven* (Joh. 1:18). Men zou de volgende ontwikkeling kunnen onderscheiden:

- Alles werd aan God Zelf toegeschreven.
- God zendt een boze geest.
- Een boze geest als zelfstandig wezen.
- Een totaal onderscheid tussen God en satan

Alles werd aan God Zelf toegeschreven

In het Oude Testament werd vaak alles aan God toegeschreven. Niet alleen het goede, maar ook het kwade. In Ex. 4:11 lezen we: *“Maar de HERE zei tot hem: Wie heeft de mens een mond gegeven, wie maakt stom of doof, ziende of blind; ben ik het niet, de HERE?”*. Denk ook aan Job, die zegt: *“zouden wij het goede van God aannemen en het kwade niet?”* (Job 2:10b). Overigens weten we uit andere gedeelten van het boek Job, dat het niet God was die de rampspoed had gebracht, maar satan (die in het Oude Testament alleen maar genoemd wordt in het boek Job, in 1 Kron. 21:1 en Zach. 3:1-2).

Onder de vloek komen: een prooi van machten worden

Zie ook Deut. 28 waar wordt gesproken over zegen en vloek. Om twee voorbeelden te noemen: *“De HERE zal u slaan met toring, koorts, brand, ontstekingen, droogte, brandkoren en honigdauw: zij zullen u vervolgen, totdat gij te gronde gaat”* (vers 22) en *“De HERE zal u slaan met Egyptische zweren, met builen, uitslag en schurft, waarvan gij niet kunt genezen”* (vers 27). God Zelf is overigens niet de bron van de vloek, maar Hij waarschuwt de mensen, dat als zij blijven zondigen, zij onder de vloek, het oordeel komen, d.w.z. uit Gods bescherming geraken en *een prooi worden van destructieve machten*. Maar ook zien we dat God soms terecht ingrijpt met een bepaalde (tijdelijke) straf, bijv. Mirjam, die melaats werd (Num. 11:10), Zacharias, die stom werd omdat hij de engel des Heren niet geloofde (Luc. 1:20), en de tovenaars Elymas die blind werd, omdat hij zich tegen Paulus verzette (Hand. 13:11).

Stuurt God ziekte?

Op grond van diverse teksten in het Oude Testament zijn sommige christenen van mening dat God ook ziekte geeft.

Men wijst dan ook op de Heidelbergse Catechismus (zondag 10) waar te lezen is dat we behalve zegeningen ook ziekte (en handicap) uit Gods goede Vaderhand moeten ontvangen. Maar als God ziekte zou geven, waarom deed Jezus dan genezingen, want dan zou Hij toch tegen Zijn Vader ingaan? Licht het niet meer voor de hand om aan te nemen dat ziekte het *gevolg* is van de zonden die mensen en volken gedaan hebben? En zijn de hierboven genoemde rampen niet een *gevolg* van de ongehoorzaamheid van de mens? Als men de wetten (wetmatigheden) van God overtreedt, dan ontstaan nare gevolgen, net zoals er bij overtreding van verkeersregels ongelukken ontstaan. Maar in Zijn grote genade heeft de Vader Zijn Zoon gezonden om ons te verlossen van de zondes Schuld en om ons door de kracht van de heilige Geest te kunnen genezen naar geest, ziel en lichaam. Je mag/moet steeds je gezonde verstand gebruiken en je afvragen of bijv. de tekstvertaling wel juist is en of je de tekst wel goed hebt begrepen, zeker als je (terecht) uitgaat van een Godsbeeld, dat Jezus geopenbaard heeft (zie hieronder).

Verharding van Faraó, hoe kwam dat?

We kunnen we in diverse teksten (Ex. 9:12; 10:20 en 27; 14:8) lezen dat *God* het hart van Faraó verhardde, maar in andere teksten (7:22; 8:19; 9:35) dat *Faraó zelf* dit deed. Het gaat niet altijd om het *letterlijk* nemen van een tekst, maar om het onder leiding van de heilige Geest *verstaan* wat er *bedoeld* wordt met die tekst, namelijk: als iemand zichzelf verhardt (en dat is diens eigen vrije keuze en verantwoordelijkheid), dan treedt als *gevolg* daarvan verharding op. Het is natuurlijk wel zo dat dat gevolg het resultaat is van de werking van een geestelijke wet, die *God* ingesteld heeft. In *die zin* werd de verharding ten onrechte aan God toegeschreven.

God zendt een boze geest

God Zelf wordt hierbij niet gezien als Degene die ziekte en angst geeft, maar men spreekt van een boze geest, die door God 'gezonden' wordt. We zien dat bijv. in Richt. 9:23: "God zond een boze geest tussen Abimelech en de burgers van Sichem", en 1 Sam. 16:14-16: "**Maar van Saul was de Geest des Heren geweken, en een boze geest, die van de Here kwam, joeg hem angst aan. Toen zeiden de dienaren van Saul tot hem: Zie toch, een boze geest Gods jaagt u angst aan; ..... Als dan de boze geest Gods over u komt, moet hij** (de citerspeler) **die bespelen, en gij zult u beter voelen**". Zie ook bijv. 1 Sam. 18:10 en 19:9.

Vanuit het klare licht van het Nieuwe Testament bezien weten we dat hier sprake is van een boze geest, een demon, en niet een geest die in dienst van God is of in opdracht van God werkt. God werkt immers op geen enkele wijze samen met de duivel en diens demonen!

Een boze geest als zelfstandig wezen

Boze geesten worden gezien als zelfstandige wezens, die niet in opdracht van God werken. Bijv. "**Op zekere dag nu kwamen de zonen Gods om zich voor de HERE te stellen, en onder hen kwam ook de satan**" (Job 1:6) en "**Toen trad er een (leugen)geest naar voren en stelde zich voor de HERE en zei: ik zal hem verleiden**" (1 Kon. 22:21). Uit de verzen 22 en 23 blijkt overigens dat God op het voorstel ingaat.

Opmerkelijk is dat we in 2 Sam. 24:2 lezen dat *God* David opzette om het volk te tellen, terwijl 1 Kron. 21:1 zegt, dat *satan* David aanzette. Hoe komt dat? Het boek Samuël is geschreven vóór de ballingschap, en Kronieken is pas na de terugkeer uit de ballingschap geschreven. Dat blijkt o.a. uit het feit, dat de munteenheid, de dariek, genoemd in 1 Kronieken 29:7, dateert uit de Perzische tijd, terwijl die munt in Davids tijd nog niet bestond. De Godsopenbaring was na de ballingschap verder voortgeschreden, waardoor men al wat meer openbaring (maar nog steeds ten dele) had over Wie God was en wie de satan was. Achter de politieke en religieuze systemen zitten demonische heerschappijen (zie bijv. Daniël 10:12-14 en Openb. 13:2). Vóór die tijd zag men alles als één geheel. Alles werd aan God toegeschreven en niets aan de duivel.

Een totale scheiding tussen God en satan

Jezus, de eniggeboren Zoon, die het hart van de Vader kent, heeft God aan ons geopenbaard. Hij kwam om te laten zien Wie God was (Joh. 1:18), namelijk God Die van ons houdt. "**God is licht en in Hem is in het geheel geen duisternis**" (1 Joh. 1:5), ook al blijft God voor ons natuurlijke verstand een mysterie dat we niet kunnen begrijpen, maar wel mogen en kunnen we Hem vertrouwen! Alles wat uit het wezen van God voortkomt, is goed. Hij is de bron van alle goedheid die tot ons komt. Jezus heeft ook laten zien wie de satan is, namelijk "**de mensenmoeder van den beginne**" en "**de vader der leugen**" (Joh. 8:44), de tegenstander van God en mens.

Dat betekent een strijd tussen het Koninkrijk van God en het rijk van satan als twee aparte, elkaar vijandige machten, die *niets* met elkaar gemeenschappelijk hebben! Het betekent ook dat we in de geestelijke wereld een strijd tegen de boze te strijden hebben. Denk aan de wapenrusting in Ef. 6. **We hebben niet te strijden tegen bloed en vlees** (dus niet tegen mensen), **maar tegen de boze geesten in de hemelse gewesten**. Dat God goed is, ontslaat de mens dus niet van verantwoordelijkheid, want wij moeten en willen de boze wederstaan. Dat zou voor een christen volkomen duidelijk moeten zijn, maar helaas moeten we constateren dat sommige christenen geen idee hebben van die geestelijke strijd, en de gedachte dat er een duivel is zelfs een middeleeuwse opvatting vinden.

Ook al is God een God van licht en liefde, we mogen en moeten wel blijven bedenken dat God heilig is en ook Rechter is, die uiteindelijk het kwade zal oordelen. Als mensen het grote aanbod van Gods genade, Jezus Christus, verwerpen, is dan de consequentie het rechtvaardige oordeel van God (Joh. 3:18-21). Dit rechtvaardige oordeel van God is overigens geheel wat anders dan het ten onrechte aan God toeschrijven van zaken (zoals het kwaad) die Zijn Naam ontheiligen en waar Hij niets mee te maken heeft. Tenslotte zal God Zich volledig aan de oprechte gelovigen openbaren. "En wij allen, die met een aangezicht, waarop geen bedekking meer is, de heerlijkheid van de Heer weerspiegelen, veranderen naar hetzelfde beeld van heerlijkheid tot heerlijkheid, immers door de Here, die Geest is" (2 Kor. 3:18) en **"Zalig de reinen van hart, want zij zullen God zien"** (Matt. 5:8) zoals Hij werkelijk is.

DUS...GEEF NOOIT OP!

**Nooit ben jij door iemand geprezen
en altijd... voelde jij je áfgewezen.**

**Nooit kreeg je een compliment
en nooit was er iemand die zei...:**

'Wat ben ik blij dat Ik je zie, dat jij er bènt!'

En tóch... God... Hij ziet je pijn en zegt:

**'Kóm mijn kind, leg je handen in die van Mij
dan zal Ik je zeggen hoe móói je bent (!)
hoe kóstbaar en geliefd je bent voor Mij**

mijn kind... en van elke léugen, maak Ik jou vrij!'

'Want Ik zal je leiden in mijn LIEFDE, mijn WAARHEID

ik zal je zegenen en dragen... wáár je ook gaat!

**Ik zal je VREUGDE EN LÉVEN geven in je leven
en steeds weer met liefde zeggen:**

'Mijn geliefd kind... jij bent geborgen in Mij!'

'Daarom zal niemand jou meer krenken

en niemand jou meer wegtrekken van Mij...

Want jij bent mijn oogappel en Ik... Ík maak jou vrij!

Vrij van léugens, vrij van: '...Is er iemand nog blij met mij..?'

**Stá dan in mijn Waarheid, verblijd je wánt... Ik maak jou
vrij!'**

DÚS... GEEF NOOIT OP!

Hanny Laurita 18-10-'22

WIJSHEID UIT HET SPREUKENBOEK (4)

Prediker over gehoorzaamheid in de opvoeding

Jan de Jong

Vanuit de inleiding van het boek Spreuken was het te verwachten dat er veel gezegd zou worden over opvoeding. Het boek werd onder andere geschreven om de **"jongeling kennis en bedachtzaamheid te geven"**^(A) **"Mijn zoon vergeet mijn onderwijzing niet en uw hart beware mijn geboden, want lengte van dagen en jaren van leven en vrede zullen zij u vermeerderen."**^(B)

Het woord "zoon" in Spreuken is een "pars pro toto", d.w.z. ook dochters worden bedoeld, kortom kinderen worden aangeduid. Zo ook als ervan, "vader" of "moeder" wordt gesproken, dan worden ouders bedoeld. **"Luister naar de tucht van je vader en veracht de onderwijzing van je moeder niet."**^(C) Tucht, onderwijzing, advies, raad, allemaal woorden die qua betekenis en praktijk samenhangen. Wanneer ouders dat aan je geven, moet je als kind je daarnaar richten of anders gezegd: "daaraan gehoorzamen". Het afwisselend gebruik van "vader" en "moeder", maakt geen onderscheid tussen de vader die zou tuchtigen en de moeder die zou onderwijzen. Met dit soort teksten worden simpelweg de ouders bedoeld, zoals de volgende tekst ook laat zien, **"kinderen weest uw ouders gehoorzaam in de Here, -dit is immers het eerste gebod, met een belofte, opdat het u welga en gij lang leeft op aarde."**^(D)

De gehoorzame houding van kinderen naar hun ouders is een bepalende factor voor de toekomst van die kinderen. Goed voor opvoeders om te weten! Help je kind om te gehoorzamen aan de autoriteit die jijzelf bent voor je kind. Het zet het leven van jouw kind in een goede richting op de lange termijn, **"opdat het hun wel zou gaan en zij lang zouden leven op aarde."**

Altijd, wanneer gehoorzaamheid uitdrukkelijk wordt gesteld, gaat men allerlei redenen aanvoeren in welke situaties die gehoorzaamheid niet zou gelden. Die route nemen we nu even niet, omdat het geen recht doet aan het belang van gehoorzaamheid van kinderen aan hun ouders. In Efeze wordt uitdrukkelijk herhaald: **"kinderen weest uw ouders gehoorzaam in de Heere."**^(D) En de toevoeging; "in de Here", geeft (zonder verder uit te weiden) tegelijk de basis en de grens aan van deze gehoorzaamheid.

Overigens is het goed om te weten, dat de meeste kinderen zeker op jonge leeftijd niets liever doen dan gehoorzaam zijn aan de ouders. Dat is normaal voor een jong kind. Het hoort bij het kind-zijn en creëert veiligheid. Jonge kinderen zijn vaak zelfs gehoorzaam aan anderen, dan de ouders. En hier ligt uiteraard ook hun kwetsbaarheid. Vandaar de felle uitspraak van de Goede Herder in Mattheüs 18 vers 6: **"Maar eenieder, die één dezer kleinen, die in Mij geloven, tot zonde verleidt,**

het zou beter voor hem zijn, dat een molensteen om zijn hals was gehangen en hij verzvolgen was in de diepte der zee."
Het is de Goede Herder Zelf die dit zegt!

Op de leeftijd van een jaar of twee gaat een kind ontdekken dat het ook "nee" kan zeggen tegen de ouders. Toen wij dat bij onze eigen kinderen ontdekten, waren wij bepaald enthousiast. Het klopte met de ontwikkeling. Dit is een bekend ontwikkelingspsychologisch gegeven. Het kind ontdekt, dat het klaarblijkelijk ook kan weigeren te doen wat de ouders zeggen. Ook is de reactie van de ouders op dat "nee" vaak een verassing voor het kind. Onze eerste reactie was vooral opgewektheid, het klopte met de theorie. Natuurlijk kwam na verloop van tijd enige zelfreflectie op onze enthousiaste reactie. En gaandeweg leerde onze kinderen daardoor ook nieuwe dingen. Het is ook normaal dat gehoorzaamheid dan een nieuwe fase in gaat.

Op latere leeftijd krijgt gehoorzaamheid weer nieuwe uitdagingen. In de pubertijd komt het voor dat kinderen afzien van "luisteren" en de daarmee samenhangende "gehoorzaamheid" aan de ouders. Zonder op details in te gaan kunnen we standaard wel stellen dat een kind dat zich onttrekt aan gehoorzaamheid en het gezag van de ouders, onder gezag van anderen terecht gaat komen. En daar komen ze meestal slechter mee uit.

Tegenstrijdig ouderlijk advies aan de kinderen is een probleem dat een kind niet zou mogen hebben. Het legt te veel verantwoordelijkheid bij het kind. Hierbij moeten we bedenken dat alle mensen en zeker kinderen in de eerste plaats van God zijn en daarna van de ouders. Vervolgens hebben kinderen volgens Mattheüs 18 vers 10 ook nog een engel die voor het aangezicht van God staat. Je kunt als ouder niet zomaar zeggen, "dan moeten ze het zelf maar weten". Als ouders heb je een verantwoordelijkheid om een kind op te voeden, het goede voor te leven en het voortdurend in herinnering brengen. "... **gij zult het uw kinderen inprenten ...**"^(E) Een lange termijn resultaat wordt ook vermeld: "**ook wanneer hij oud geworden is, zal hij daarvan niet van afwijken.**"^(F)

"Een kind aan zichzelf overgelaten maakt zijn moeder te schande."^(G) En afgezien van de schande die het de ouders aandoet, doet het ook tekort aan het kind zelf. Het had niet aan zichzelf overgelaten mogen worden.

Een kind dat niet heeft geleerd te gehoorzamen, zal later ook niet geschikt zijn om leiding te geven. Deze verbinding wordt zelden voorzien vanwege de termijn die ertussen zit. Iemand die geen leiding heeft kunnen ontvangen, moet zeker geen leiding gaan geven. De Romeinse Centurion beschreef zijn positie correct, in leiding geven en ontvangen, waardoor hij het gezag van Jezus in de hemelse gewesten doorzag!^(H)

Tenslotte

Wil je het beste voor je kinderen? Leer ze dan te gehoorzamen. Dat is een lange termijn investering met een grote opbrengst. **"Want alle tucht schijnt op het ogenblik zelf geen vreugde, maar smart te brengen, doch later brengt zij hun, die erdoor geoefend zijn, een vreedzame vrucht, die bestaat in gerechtigheid"**^(I)

(A) Spreuken 1 vers 4 (B) Spreuken 3 vers 1- 3 (C) Spreuken 1 vers 8 (D) Efeze 6 vers 2 (E) Deuteronomium 6 vers 6-7 (F) Spreuken 22 vers 6 (G) Spreuken 29 vers 15. (H) Lukas 7 vers 6-12 (I) Hebrëen 12 vers 11 (*wordt vervolgd*).

ALS EEN BOOM

Bomen
Geplant
aan waterstromen
Kunnen daar
hun ware aard
gaan tonen.
Ze leven
en dat is goed,
vanuit
heerlijke overvloed.
Zo ook
een mens,
verbonden
met zijn Maker,
merkt
steeds duidelijker
steeds vaker:
vanuit zijn bron van
liefde,
door Hem gekend.
Word je helemaal,
wie je werkelijk bent.

Jan Fluit